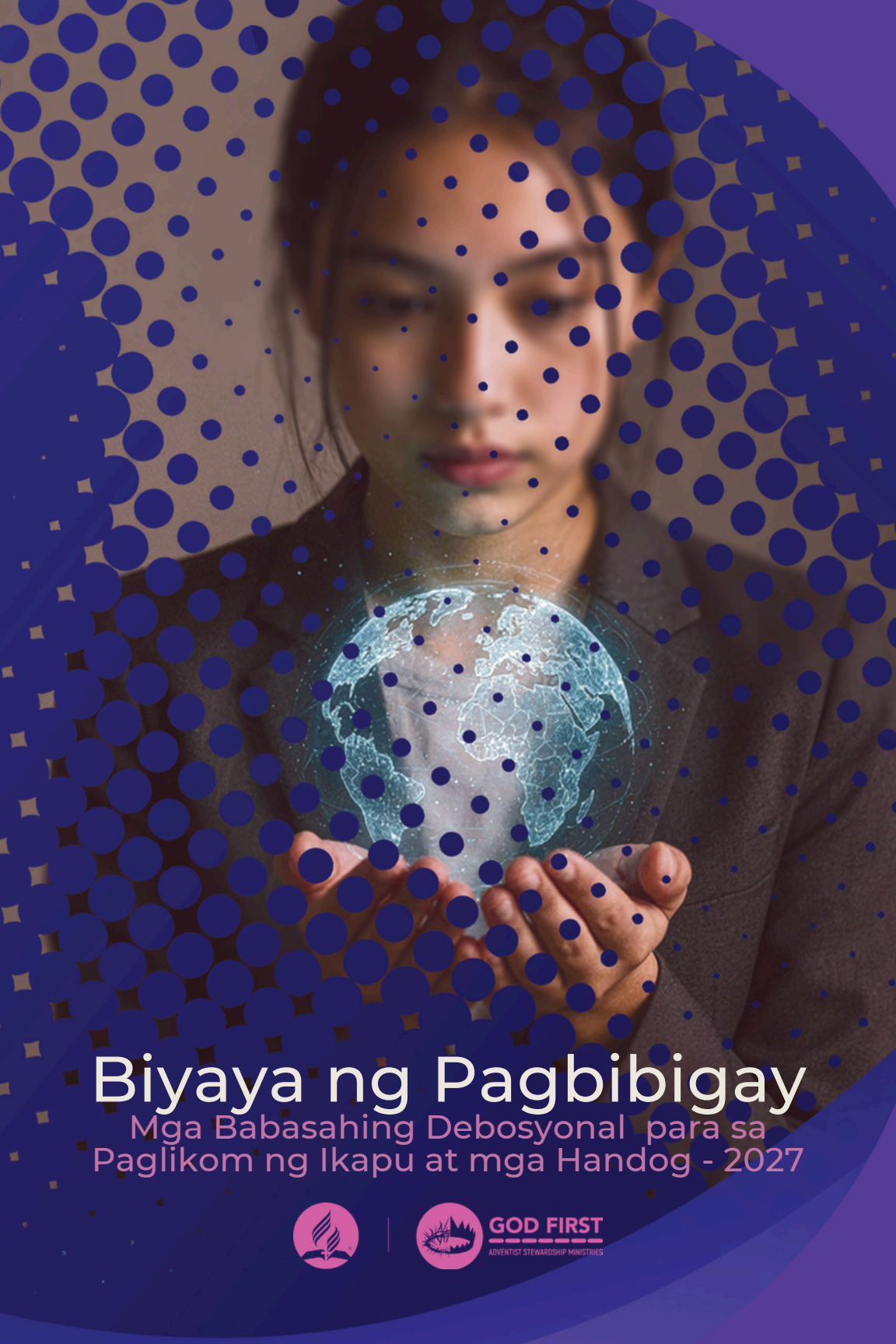

Biyaya ng Pagbibigay

Mga Babasahing Debosyonal para sa Paglikom ng Ikapu at mga Handog - 2027

GOD FIRST
ADVENTIST STEWARDSHIP MINISTRIES

COPYRIGHT

General Conference of the Churches of the Churches Adventists® Lahat ng karapatan ay nakalaan.

DIRECTOR

Marcos F. Bomfim

EDITOR

Aniel Barbe

ASSISTANT EDITOR

Johnetta B. Flomo

COPY EDITOR

Megan Mason

BIBLE VERSION

Maliban kung may ibang nakasaad, ang mga sipi mula sa Banal na Kasulatan ay kinuha mula sa New King James Version®. Karapatang-ari © 1982 ni Thomas Nelson. Ginamit nang may pahintulot. Lahat ng karapatan ay nakalaan.

Ang mga sipi mula sa Kasulatan na may markang KJV ay kinuha mula sa Awtorisadong (King James) na Bersyon. Karapatang-ari © 1982 ni Thomas Nelson. Ginamit nang may pahintulot. Lahat ng karapatan ay nakalaan.

Ang mga sipi mula sa Kasulatan na may markang ESV ay mula sa The ESV® Bible (The Holy Bible, English Standard Version®), © 2001 ng Crossway, isang ministeryo ng paglalathala ng Good News Publishers.

Ang mga sipi mula sa Banal na Kasulatan na may markang NIV ay mula sa Banal na Bibliya, New International Version®. Karapatang-ari ©1973, 1978, 1984, 2011 ng Biblica, Inc.® Ginamit nang may pahintulot. Lahat ng karapatan ay nakalaan sa buong mundo.

MGA KATUWANG SA DIBISYON

ECD	Meshack Mbago
ESD	Vadim Grinenko
IAD	Roberto Herrera
NAD	Michael Harpe
NSD	NakHyung Kim
SAD	Josanan Alves,Jr.
SID	World Liywalii
SPD	Julian Archer
SSD	Francis Amer
SUD	Sunderraj Paulmoney
TED	David Neal
WAD	Bright Osei Yeboah
MENA	Amir Ghali
KUNG	si Ebenezer Loriezo, Jr. Steve
CHUM	Rose
	Ukraine Konstantin Kampen

PERMISSIONS

Ang materyal na ito ay maaaring isalin, i-print, o i-photocopy "as is" ng mga institusyon ng Seventh-day Adventist nang walang karagdagang pahintulot. Ang mga dokumentong muling inilathala ay dapat magsama ng kredito: Stewardship Ministries of the Seventh-day Adventist Church.

CONTACT

StewardshipMinistries General Conference of SDA 12501 Old Columbia Pike Silver Spring, MD 20904, USA

Website: https://stewardship.adventist.org Email: gcstewardship@gc.adventist.org, Facebook: https://www.facebook.com/GCStewardshipMinistries YouTube: https://www.youtube.com/@godfirstvideos-gcstewards

Talaan ng Nilalaman

Panimula Pahina 4

Mga babasahing Debosyon Pahina 5

Enero ~ Sabado 1–5 Pahina 5
Pebrero ~ Sabado 6–9 Pahina 10
Marso ~ Sabado 10–13 Pahina 14
Abril ~ Sabado 14–17 Pahina 18
Mayo ~ Sabado 18–22 Pahina 22
Hunyo ~ Sabado 23–26 Pahina 27
Hulyo ~ Sabado 27–31 Pahina 31
Agosto ~ Sabado 32–35 Pahina 36
Setyembre ~ Sabado 36–39 Pahina 40
Oktubre ~ Sabado 40–44 Pahina 44
Nobyembre ~ Sabado 45–48 Pahina 49
Disyembre ~ Sabado 49–52 Pahina 53

Ano ang “Handog na Pangako” Pahina 57

Paghahambing ng ikapu, Handog na Pangako, at mga Natatanging Handog Pahina 58

Ang Tatlong Plano sa Pagbibigay ng Handog Pahina 59

Isang Simpleng Gabay sa mga Babasahing Debosyonal para sa Paghahandog Pahina 60

Tungkol sa May-akda Pahina 61

Maikling Panimula

Mahal na mga Pinuno ng Simbahan at mga Tagapangasiwa,

Ang GC Stewardship Ministries ay masigasig na ibahagi ang mga debosyonal na pagbasa para sa taong 2027.

Maaaring iniisip pa rin ng ilan ang kaangkupan ng pagpapaalala, pagtuturo, paghihikayat, at pag-apela sa mga miyembro ng ating simbahan na makilahok sa pagbibigay. Batay sa turo ni apostol Pablo sa 2 Corinto 9:7 —“kung ano ang ipinasiya ninyong ibigay sa inyong puso” (NIV)—hindi ba dapat na ang pagbibigay ay malaya mula sa panlabas na impluwensya?

Kapansin-pansin, sa parehong sipi, binanggit din ni apostol Pablo ang tungkol sa "pagpapadala ng mga kapatid." Ang kanilang tungkulin ay tiyaking handa ang mga nagbigay para sa panahon ng pagtanggap at "matapos ang mga pagsasaayos" (2 Corinto 9:3, 5). Ang mga “kapatid” na ito ay nagsilbing mga tagapag-ugnay upang mapadali ang pagpapakita ng pagkabukas-palad ng mga mananampalataya sa Corinto.

Tila, personal na gawain din ni Pablo ang pagbibigay ng direksyon sa mga simbahan tungkol sa pagbibigay: “Gawin ninyo ang mga sinabi ko sa mga simbahan sa Galacia” (1 Corinto 16:1, NIV). Ito mismo ang layunin ng mga pagbasa ng debosyonal na offertory at ng mga video na God First na bubuuin natin mula sa mga ito: ang magbigay ng gabay mula sa Bibliya, paghihikayat, at mga pagkakataon para sa pagninilaynilay upang ang komunidad ng mga mananampalataya ay makatugon sa paanyaya ng Diyos na magbigay.

Kung mas nais ng inyong lokal na iglesia ang format na video, maaaring mapanood ang bersiyong video ng mga Debosyonal na Pagbasa para sa Pagaalay ng Ikapu at mga Handog sa:

Ingles: https://www.youtube.com/@godfirstvideos-gcstewards

Pranses: Diyos Unahin: https://www.youtube.com/@dieuenpremier

Portuges: Unang Diyos: https://www.youtube.com/@primeirodeus623

Espanyol: Unang Diyos: https://www.youtube.com/@primerodios1007

Habang nananalangin tayo sa Diyos mismo na hikayatin ang Kanyang mga anak na maging bukas-palad at tapat (Exodo 25:2), lumikha rin tayo ng mga kondisyon para matanggap ng mga anak ng Diyos ang Kanyang patnubay sa mahalagang aspetong ito ng pamumuhay Kristiyano.

GC Stewardship Ministries

Sabbath 1 ~ January 2, 2027

Isang Bagong Pagkakataon na Magbigay

"Kaya't magbigay ang bawat isa ayon sa ipinasiya ng kaniyang puso; huwag mabigat sa loob o dahil sa pangangailangan; sapagkat iniibig ng Diyos ang masayang nagbibigay." —2 Corinto 9:7

Ang bagong taon ay nagdadala ng mga bagong simula, mga bagong pagkakataon, at walang katapusang mga posibilidad. Ang araw ay sumisikat, ang niyebe ay natutunaw, ang mga tandang ay tumilaok, at ang mga ibon ay umaawit ng kanilang mga himig—sa buong mundo, ang mga tao ay nagsasaya para sa kaloob ng buhay. Kay gandang pagpapala ang malanghap ang hanging kaloob ng Diyos at madama ang Kanyang pag-ibig sa bawat paghinga natin. Higit sa lahat, tayo ay puno ng pasasalamat para sa isang pag-ibig na napakalalim na nagdala sa bugtong na Anak ng Diyos sa krus. Sa Kanyang kamatayan, iniligtas Niya tayo, iniligtas tayo mula sa bigat ng kasalanan at inalok sa atin ang pag-asa ng buhay na walang hanggan. Ito ang panahon upang magsaya at ibahagi ang mabuting balita ng Kanyang kaligtasan at ang malapit nang pagbabalik. Bagama't maaaring hindi tayo makapunta sa buong mundo nang mag-isa, mayroon tayong napakalaking pribilehiyo na suportahan ang misyon sa pamamagitan ng ating mga ikapu at mga handog na pangako. Ang bawat kaloob na ating ibinibigay ay nakakatulong sa pagpapadala ng mensahe ng pag-ibig ni Kristo sa mga lugar na maaaring hindi natin kailanman mapupuntahan, ngunit sa pamamagitan ng ating mga kontribusyon, tayo ay bahagi ng kwento. Sa ating pagpasok sa bagong taon, nawa’y malaya at bukal sa ating mga puso ang pagiging mapagbigay, habang kinikilala natin ang dakilang pribilehiyong makibahagi sa gawain ng Diyos sa pagliligtas ng mga tao sa buong mundo. Isipin ang kagalakan ng pagkaalam na nagkaroon tayo ng bahagi sa pagtatapos ng misyon, sa pagtulong sa mga kaluluwang lumapit kay Kristo. Sa pagbabalik natin ng ating mga ikapu at mga handog na pangako, mangako tayong unahin ang misyon ng Diyos higit sa lahat.

Isang Kaloob ng Pag-ibig

"Sapagkat gayon na lamang ang pag-ibig ng Diyos sa sanlibutan kaya't ibinigay niya ang kaniyang bugtong na Anak, upang ang sinumang sumampalataya sa kaniya ay hindi mapahamak, kundi magkaroon ng buhay na walang hanggan." —Juan 3:16

Nang sumuway sina Adan at Eva sa Diyos sa pamamagitan ng pagpiling makinig sa tinig ng manunukso, nawala sa kanila ang lahat ng kanilang ari-arian. Tila hindi kapani-paniwala, ngunit ang totoo, ipinagpalit nila ang buhay na walang hanggan para sa kamatayang walang hanggan. Ipinagpalit nila ang magandang kaloob ng pag-ibig sa pagkamakasarili, at sila ay naging mga bilanggo sa walang hanggang bilangguan ni Satanas. Siya ay naging kanilang tagapagbilanggo, at inangkin niya sila at ang buong mundo bilang kanyang lehitimong pag-aari. Ngunit hindi nagtagal ang labis na kagalakan ni Satanas sa inaakala niyang tagumpay. “Gayon na lamang ang pag-ibig ng Diyos sa sanlibutan kaya't ibinigay Niya ang Kanyang bugtong na Anak.” Kay laking pag-ibig na walang kapantay! Ito ang kaloob ng Diyos sa sangkatauhan—isang kaloob na hindi masukat. Sa makasaysayang araw na iyon, ginawa ni Jesus ang isang bagay na hindi kailanman inasahan ni Satanas. Pumunta Siya sa Hardin ng Eden, niyakap ang mga makasalanan, at inihayag sa kanila ang kuwento ng tunay na Kordero ng Diyos. Binigyan Niya sila ng pribilehiyo ng pangalawang pagkakataon—upang magpatuloy, sa labas ng Hardin, bilang mga katiwala ng Kanyang nilikha sa plano ng kaligtasan. Itinuro sa kanila ni Hesus, ang Anak ng Diyos, kung paano ipahayag ang kanilang pananampalataya sa pagdating ng kanilang Tagapagligtas at Manunubos sa pamamagitan ng pagdadala ng kanilang buhay at sakripisyong mga handog bilang isang gawa ng pagsamba, pasasalamat, at pagsisisi. Dahil sa mga ginawa ni Jesus para sa iyo nang personal., hindi ka ba tutugon sa pamamagitan ng pagsuporta sa iyong simbahan gamit ang iyong mga ikapu at mga handog na pangako (regular at sistematikong mga handog), upang ang iba ay maligtas? Kung paanong inialay ni Hesus ang Kanyang sarili para sa atin, magbigay tayo nang bukas-palad, upang ang mensahe ng kaligtasan ay makaabot sa mas maraming puso. Nawa’y ihuli natin ang ating mga sariling kagustuhan at unahin ang Diyos.

Ibinigay Niya ang Kanyang Pinakamahusay—Paano Tayo Makakapagbigay ng Mas Kaunti?

“Siya na hindi ipinagkait ang kaniyang sariling Anak, kundi ibinigay dahil sa ating lahat, paanong hindi naman niya ibibigay sa atin nang may kagandahang-loob ang lahat ng mga bagay?” —Roma 8:32, NIV

Huminto sandali at pagnilayan ang labis na pagkabukas-palad ng ating Diyos, na malinaw na makikita sa Mga Taga-Roma 8:32. Isipin mo. Hindi ipinagkait ng Diyos ang pinakamahalagang kaloob—ang Kanyang sariling Anak. Ibinigay Niya si Hesus para sa iyo at para sa akin. At kung handa ang Diyos na ibigay ang pinakadakila, bakit Niya ipagkakait ang anumang mabuting bagay sa atin? Ang Kanyang pag-ibig ay hindi sinusukat nang baha-bahagi—ito ay ibinubuhos nang buo.

Ang pagbibigay ay hindi tungkol sa kung ano ang nawawala sa atin—kundi tungkol sa kung ano ang ating ipinapakita. Kapag tayo ay nagbibigay, inaalay natin ang mismong katangian ng Diyos, na siyang unang nagbigay at nagbigay ng pinakamahusay. Ang ating pagbibigay ay dapat maging tugon sa pagkabukas-palad ng isang Diyos na hindi ipinagkait maging ang Kanyang sariling Anak.

Ang pagbibigay ay isang pagpapahayag ng pagtitiwala, sapagkat alam nating ang Diyos na nagkaloob sa atin kay Jesus ay Siya ring buong biyayang maglalaan ng lahat ng ating pangangailangan. At kapag tayo ay nag-aalinlangan—kapag ibinubulong ng takot na hindi sapat ang mayroon tayo—alalahanin natin ang krus. Napatunayan na ng Diyos ang Kanyang katapatan sa pinakamarangyang paraan.

Ang bawat kaloob na ating ibinabalik ay isang pagpapahayag na ang ating pag-asa ay hindi nakasalalay sa ating mga ariarian o kayamanan, kundi sa ating Manunubos.. Ito ay isang gawa ng pagsamba na nagsasabing, "Diyos, higit akong nagtitiwala sa Iyo kaysa sa kung ano ang nasa aking mga kamay." Magbigay, hindi dahil sa pressure, kundi dahil sa pasasalamat. Hindi dahil sa obligasyon, kundi dahil sa pagpapahayag na tayo ay naglilingkod sa isang Diyos na nagbibigay, at nagbibigay, at nagbibigay muli.

Nasaan ang Iyong mga Kayamanan?

Nasaan ang Iyong mga Kayamanan?"Sapagkat kung saan naroon ang iyong kayamanan, naroon din ang iyong puso." — Mateo 6:21

Mahilig si Sadie sa mga libro. Bagama't masaya niyang pinahiram ang ilan, ang iba naman ay itinago niya sa isang footlocker sa ilalim ng kanyang kama. Minsan, sa katahimikan ng gabi, nakarinig siya ng mahinang tunog ng pagnguya. Matapos maghanap sa buong silid, natuklasan niya na ang ingay ay nagmumula sa footlocker. Nang buksan niya ito, wala siyang nakita kundi isang napakalaking tambak ng alikabok. Lahat ng mga librong itinago niya para sa kanyang sarili ay nawala na dahil sa anay. (Hango kay Craig Brian Larson, Illustrations for Preaching and Teaching: From Leadership Journal, p. 95.) Hindi natin kailanman malalaman kung anong mga pagbabago ang magagawa natin sa mga "kayamanan" na ating inipon. Sinasabi sa atin ni Hesus, "Huwag kayong mag-impok ng mga kayamanan sa lupa, kung saan ang tanga at kalawang ay sumisira, at kung saan ang mga magnanakaw ay nanghuhukay at nagnanakaw; kundi mag-impok kayo ng mga kayamanan sa langit, kung saan hindi sumisira ang tanga at kalawang, at kung saan ang mga magnanakaw ay hindi nanghuhukay at nagnanakaw. Sapagkat kung saan naroon ang iyong kayamanan, naroon din ang iyong puso" (Mateo 6:19–21). Ang tunay na kayamanan ay hindi ang ating iniimbak, kundi ang ating malayang ibinibigay para sa kaharian ng Diyos. Kapag bukal sa loob nating ibinibigay ang ating mga ari-arian at kayamanan, namumuhunan tayo sa mga bagay na walang hanggan —mga bagay na hindi kayang sirain ng gamu-gamo at kalawang.. Ipinapakita ng ating pagbibigay kung nasaan talaga ang ating puso at binubuksan tayo sa mga pagpapala at patnubay ng Diyos. Ito ay isang gawa ng pagsamba na nagpapahayag na ang ating pag-asa at seguridad ay hindi nakasalalay sa mga bagay sa lupa, kundi sa walang hanggang pag-ibig at paglalaan ni Cristo. Sa pagbibigay ng ikapu at mga handog na Pangako sa Diyos, ipinapakita mo kung saan mo nais mag-impok ng iyong mga kayamanan at ang iyong kahandaang ipaubaya kay Kristo ang pamamahala sa bawat bahagi ng iyong buhay.

“Siksik, Liglig, at Umaapaw”

"Magbigay kayo, at kayo'y bibigyan; takal na mabuti, siksik, liglig, at umaapaw, ang ibibigay sa inyong sinapupunan. Sapagkat ang panukat na ginagamit ninyo, ay siyang susukatin sa inyo." —Lukas 6:38

Sa edad na 18, ang yumaong si Robert A. Laidlaw, isang kilalang negosyante ng Auckland, New Zealand, ay "nakipagtipan sa Diyos na magbibigay siya ng ikasampung bahagi ng lahat ng kanyang kinikita. Kalaunan, sa edad na dalawampu't lima, nagpasya siyang baguhin ang halagang iyon sa limampung porsyento ng lahat ng kanyang kinikita.

Patuloy na pinarami ng Diyos ang kanyang mga mapagkukunan hanggang sa mas marami pa siyang naibibigay sa gawain ng Panginoon. Kalaunan, sa pagsulat sa edad na pitumpu, nasabi niya, 'Nais kong magpatotoo na, sa espirituwal na pakikipag-isa at sa materyal na mga bagay, pinagpala ako ng Diyos nang isandaang beses, at buong-kabaitang ipinagkatiwala sa akin ang isang pangangasiwa na higit pa sa aking inaasahan noong, bilang isang binata na labingwalong taong gulang, binigyan ko ang Diyos ng isang tiyak na bahagi ng sahod'" (Stephen F Olford. “Ang Pagpapayaman ng Pagbibigay.” Sa The Grace of Giving: A Biblical Study of Christian Stewardship. p. 77).

Ang ating mga gawa ng tapat na pangangasiwa ay hindi lamang nagdudulot ng mabuting pagbabago sa buhay ng ibang tao, kundi maging sa ating sariling buhay. Paano ipinapakita ng iyong patotoo tungkol sa iyong karanasan sa pangangasiwa ang mga salita ni Hesus? Habang ibinabalik mo ang iyong mga ikapu at mga handog na pangako, ihanda ang iyong sarili para sa pag-apaw ng mga pagpapala upang ikaw ay makapagbigay nang makapagbigay muli.

Isang Kontribusyon o Isang Alay?

“Parangalan mo ang Panginoon ng iyong mga tinatangkilik, at ng mga unang bunga ng lahat mong ani.” —Kawikaan 3:9

Paano mo ilalarawan ang iyong pagbibigay: isa lamang bang kontribusyon o isang handog sa Diyos? Ang iyong motibo ang siyang nagtatakda ng pagkakaiba. Sapagkat maaari tayong magbigay ng ikapu at mga handog sa kasalukuyan, ngunit hindi pa rin maging mga katiwalang kalugud-lugod sa Diyos. Ang pagiging katiwala ay isang pagpapahayag ng katapatan at pag-ibig sa gawain ng ating Panginoon. Kapag nagbibigay ako nang bukal sa loob, may pananabik, at may kagalakan, ipinapakita nito na tama at dalisay ang aking mga motibo. "Kaya't ang bawat isa ay magbigay ayon sa ipinasiya ng kanyang puso, huwag mabigat sa loob o dahil sa pangangailangan; sapagkat iniibig ng Diyos ang masayang nagbibigay" (2 Corinto 9:7). Kapag nagbibigay ako dahil lamang sa pakiramdam na ito ay isang tungkulin, dahil sa pamimilit o panggigipit ng pagkakataon, o upang makatanggap ng benepisyo sa buwis, hindi tama ang aking mga motibo sa pagbibigay. Ang mga tamang motibo ay ginagawang isang handog ang aking pagbibigay. Ang mga maling motibo ay ginagawang isang kontribusyon ang aking pagbibigay. "Kung ibinigay na natin ang ating mga puso kay Hesus, dadalhin din natin ang ating mga kaloob sa Kanya. Ang ating ginto at pilak, ang ating pinakamahalagang mga ariarian sa lupa, ang ating pinakamataas na kaloob sa pag-iisip at espirituwal, ay kusang-loob na ilalaan sa Kanya na umibig sa atin, at nagbigay ng Kanyang sarili para sa atin" (Ellen G. White, Desire of Ages, p. 65). Tulad ni Jesus, nanaisin nating magbigay nang buong puso, nang walang anumang ipinagkakait.

Ang Saloobin sa Pagbibigay

"Kaya't magbigay ang bawat isa ayon sa ipinasiya ng kaniyang puso; huwag mabigat sa loob o dahil sa pangangailangan; sapagkat iniibig ng Diyos ang masayang nagbibigay." —2 Corinto 9:7

Saloobin. Ang paraan ng ating pagtingin sa isang bagay ay nakaaapekto sa ating kaugnayan dito at sa mga hakbang na ating ginagawa tungkol dito. Tinuruan tayo ng Diyos kung anong saloobin ang dapat nating taglayin sa pagbibigay ng mga handog. Ang pagbibigay nang labag sa kalooban ay nagpapakita ng saloobing puno ng kalungkutan, dalamhati, kabigatan ng loob, at hinanakit. Ito ay pagbibigay na may kasamang masamang hangarin, pagkamuhi, at sama ng loob sa tumatanggap ng kaloob. Ang pagpapakita ng ganitong saloobin sa Diyos, na Siyang May-ari at Nagmamay-ari ng lahat ng bagay, ay isang napakalaking paglapastangan sa Kanya. Sapagkat bagaman wala Siyang anumang obligasyon, ibinuhos Niya ang lahat ng kayamanan ng langit alang-alang sa sangkatauhang naligaw sa kasalanan at madalas ay hindi marunong tumanaw ng utang na loob. At ang umasa na tatanggapin ng Diyos ang gayong handog ay tila pagpapababa sa Kanyang kadakilaan, na para bang Siya ay mas mababa pa kaysa sa Kanyang mga nilalang na nahulog sa kasalanan. Ang Lumikha at May-ari ng sansinukob ay hindi nangangailangan ng anuman mula sa Kanyang mga nasasakupan. Ang lahat ay Kanya. Ang Kanyang mga nasasakupan ang nangangailangan ng lahat ng bagay mula sa Kanya. "Sapagkat sa kanya tayo'y nabubuhay, at gumagalaw, at mayroon tayong pagkatao" (Mga Gawa 17:28). Alam ito ng simbahan sa Bagong Tipan. Pinabanal nito ang kanilang saloobin, at sila ay nagbigay nang may di-maipaliwanag na kagalakan. Maging ang pinakamahihirap sa kanila ay buong pananabik at walang pag-aatubiling nagkaloob ng kanilang mga handog upang suportahan ang gawain ng Diyos. Ito ang saloobing nagbubukas sa atin ng walang hanggang karagatan ng pag-ibig at kabutihang-loob ng Diyos. Sinasabi ng Bibliya, "Iniibig ng Diyos ang masayang nagbibigay" (2 Corinto 9:7). Nawa'y ang ating saloobin sa pagbibigay ng mga ikapu at mga ipinangakong handog ay magpakita ng ating pagpapahalaga sa Kanyang dakilang kaloob sa atin.

Sabbth 8 ~ February 20, 2027

Isang Kahanga-hangang Paanyaya

"'Dalhin ninyo ang lahat ng ikasampung bahagi sa kamalig, upang magkaroon ng pagkain sa aking bahay, at subukin ninyo ako ngayon sa bagay na ito,' sabi ng Panginoon ng mga hukbo, 'kung hindi ko bubuksan para sa inyo ang mga dungawan ng langit at ibuhos ko sa inyo ang pagpapala na walang sapat na silid upang tanggapin ito.'" —Malakias 3:10

Mga kaibigan, bakit tayo nag-aatubiling ibalik ang tinukoy na bahagi na sinasabi ng Diyos na Kanya? Napakasimple ng sagot. Nang magkasala sina Adan at Eba, ang pagkamakasarili ang pumalit sa pag-ibig sa puso ng tao. Ang pagkamakasarili ang ugat ng kasalanan. "Ang espiritu ng pagkamakasarili ay ang espiritu ni Satanas" (Ellen G. White, Counsels on Stewardship, p. 19). Iisa lamang ang paraan kung paano maaalis ng Diyos ang "sakit" na ito ng pagkamakasarili sa ating mga puso. Sabi Niya, "Kilalanin at parangalan mo Ako bilang May-ari ng buong sansinukob, at ibalik mo sa Akin ang bahaging iyon na nauukol sa Akin, ang ikapu. Sa gayon, muli kitang mababago ayon sa Aking wangis, at sa pamamagitan ng iyong pagkatao at pag-uugali, maipapakita sa buong sansinukob ang Aking katuwiran. Sa ganitong paraan, magiging ligtas kang pagkalooban ng kaligtasang walang hanggan." Alam ng Diyos na magkakaroon ng matinding tukso sa ating bahagi dahil lamang sa tayo ang mga katiwala ng Kanyang pera. Nasa ating mga kamay ito, kaya madaling gustuhin nating gamitin ito para sa ating sarili. Huwag kang magpadala sa tukso! Sinasabi ng Diyos, "Ang aking biyaya ay sapat na para sa iyo" (2 Corinto 12:9). Ibalik mo sa Kanya ang pera ng Diyos! Nang mamatay si Hesus para sa iyo, namatay din Siya para sa iyong kapwa. Alalahanin ninyo ito sa inyong pagbabalik ng ikapu at pagbibigay ng inyong mga handog na Pangako.

Sabbth 9 ~ February 27, 2027

Sambahin ang Panginoon

"Ibigay ninyo sa Panginoon ang kaluwalhatiang nararapat sa Kanyang pangalan; magdala kayo ng handog, at magsilapit kayo sa Kanya. Oh, sambahin ninyo ang Panginoon sa kagandahan ng kabanalan!" —1 Cronica 16:29

"Noong panahon ng Israel, ang kusang-loob na handog ay isang pagpapahayag ng paggalang, pagsamba, at pagsunod sa Panginoon, kahit walang naunang panata o pangakong ginawa. Pinagtibay nito ang paniniwala ng mga Israelita na higit na pinahahalagahan ng Diyos ang pasasalamat na ipinakikita sa pamamagitan ng konkretong gawa bilang tugon sa Kanyang mga pagpapala, kaysa sa mga salita lamang ng pasasalamat na maaaring taos-puso o hindi." (R. K. Harrison, Leviticus: Isang Panimula at Komentaryo. Tyndale Old Testament Commentaries. p. 79.) Ang prinsipyong "Unahin ang Diyos" ay matutunghayan sa buong Kasulatan na tulad ng isang gintong hiblang nag-uugnay sa mga aral nito. Mahalagang pansinin kung paano itinuro ng Diyos ang prinsipyong ito sa sinaunang Israel. Hindi tulad ng mga bansang nakapaligid sa kanila, tinagubilinan ng Diyos ang mga Israelita na tanging ang mga natatanging bahagi lamang ng katawan ng hayop ang dapat ihandog sa Kanya sa pamamagitan ng pagsunog sa altar. Kailangang kabilang sa handog ang pinakamataba at pinakamainam na bahagi ng hayop. (tingnan ang Levitico 3:9, 10, 16). "Habang natututo ang lahat ng aral ng tapat na pagbibigay sa Diyos ng nararapat sa Kanya, sa pamamagitan ng Kanyang probidensya ay bibigyan Niya ng kakayahan ang ilan na magdala ng mga handog na pang-hari. Bibigyan Niya ng kakayahan ang iba na gumawa ng mas maliliit na handog, at ang maliliit at malalaking handog ay katanggap-tanggap sa Kanya kung ibibigay nang may mata na nakatuon sa Kanyang kaluwalhatian" (Ellen G. White, That I May Know Him, p. 220).

Sabbth 10 ~ March 6, 2027

Pagbabalik ng Kung Ano ang Banal

"Ang ikasampung bahagi ng lahat ng ani mula sa lupain, maging butil ng lupa o bunga ng mga puno, ay para sa Panginoon; banal ito para sa Panginoon." —Levitico 27:30,

Habang naglalakbay ang mga Israelita mula sa Ehipto patungo sa Lupang Pangako, hinubog muli ng Diyos ang kanilang pag-unawa sa buhay, pamumuno, at pagsamba. Nabuhay sila sa ilalim ng kalupitan ng sistema ng Ehipto, ngunit ang Diyos ay bumubuo ng isang bagong lipunan—isang lipunang itinayo sa pasasalamat, katarungan, at tiwala sa Kanya. Kabilang sa maraming tagubilin para sa bagong bansang ito ay ang panawagan na ibalik ang ikapu. Hindi ito isang bagong ideya; isinagawa na ito ni Abraham. Ang pagbibigay sa Diyos ay matagal nang kinikilalang pagpapahayag ng pananampalataya. Ang ikapu ay—at hanggang ngayon—isang paalala na ang lahat ng mayroon tayo ay nagmumula sa Diyos. Kapag isinauli natin ang ikasampung bahagi, hindi tayo nagbibigay dahil sa kawalan, kundi kinikilala natin ang pagmamay-ari. Kung ang Panginoon ay naglagay ng sampung mansanas sa ating mga kamay, ang isa ay Kanya na. Ang pagbabalik nito ay kinikilala lamang Siya bilang pinagmumulan ng bawat pagpapala. At kapag pinararangalan natin ang Diyos sa ganitong paraan, may isang makapangyarihang nangyayari sa ating mga puso. Itinuturo sa atin ng pagbabalik ng ikapu na magtiwala sa halip na matakot, sumamba sa halip na mabalisa, at tanggapin at ibahagi ang mga pagpapala nang bukas-palad sa halip na mahigpit na panghawakan ang mga ito. Inililipat nito ang ating pansin mula sa mga bagay na kulang sa atin tungo sa masaganang pagpapalang patuloy na ipinagkakaloob ng Diyos. Ang bawat pagbabalik ng ikapu ay nagiging isang pagpapahayag na ang Diyos ang Siyang Tagapaglaan ng ating mga pangangailangan, at sa Kanya tayo umaasa—hindi sa ating trabaho, kayamanan, o sariling kakayahan—para sa ating pang-arawaraw na pagkain at kabuhayan. Huminto tayo sandali at magnilay-nilay: Kung isasaalang-alang ang lahat ng inilagay ng Diyos sa aking buhay—ang Kanyang probisyon, ang Kanyang proteksyon, ang Kanyang biyaya—tapat ko bang ibinalik ang ikasampung bahagi na sa Kanya? Nawa'y ang ating pagbibigay ay maging isang gawa ng pagsamba, pasasalamat, at pagtitiwala sa Diyos na sagana sa pagbibigay.

Sabbth 11 ~ March 13, 2027

"Pagkabukas-Palad na Isinasabuhay"

"Kaya nga ang pananampalataya ay nanggagaling sa pakikinig, at ang pakikinig ay sa pamamagitan ng salita ng Dios." —Roma 10:17

Sa isang isla sa Papua New Guinea, isang pamilyang Katoliko ang nakatanggap ng isang solar-powered na Adventist World Radio Godpod na may naka-preload na Bibliya at mga pag-aaral ng Adventist.Labis na hinangad ng isang pamilyang Lutheran na nakatira sa kanilang kapitbahayan ang kagamitang iyon, kaya ninakaw nila ito. Nang makarating ang hindi pagkakaunawaan sa lokal na hukom, inutusan niya ang mga pamilya na gamitin ang Godpod, at magpalitan dito linggo-linggo. Habang nakikinig ang dalawang pamilya, binago ng Salita ng Diyos ang kanilang mga puso, at ibinahagi nila ito sa iba. Sa ngayon, 35 katao na sa isla ang humiling na magpabinyag! Ito ang misyon ng Adventist World Radio (AWR): Ang dalhin ang mga mensahe ng tatlong anghel sa mga tao saanman sila naroon at tulungan silang akayin mula sa pagsasahimpapawid patungo sa pag-aaral ng Bibliya, binyag, at aktibong pagiging disipulo. Ang AWR ay nagbobrodkast sa mahigit 100 wika sa pamamagitan ng shortwave, FM, at internet radio. Mahigit 40,000 sinanay na ebanghelista sa cellphone ang nagbabahagi ng mga pag-aaral sa Bibliya nang digital, habang ang Global Bible School ay nag-uugnay sa mga interesadong tao sa mga lokal na simbahan. Ang mga proyektong AWR sa mga lugar tulad ng Madagascar at Nepal ay umaabot sa mga puso at nagbabago ng mga komunidad.At sa Hilagang Amerika, nakikipagtulungan ang Adventist World Radio (AWR) sa HopeLives365 ni Mark Finley upang maabot ang mga tagapakinig sa malalaking merkado ng media at sa buong bansa sa pamamagitan ng SiriusXM. Mangyaring magbigay sa Adventist World Radio ngayon, upang ang mga Godpod, broadcast, at pag-aaral sa Bibliya ay patuloy na makapaghatid ng mga mensahe ng tatlong anghel sa mga lugar na pinakamahirap maabot sa mundo. (Paalala sa mga simbahan: I-download ang video ng AWR 2027 at ang mga kasalukuyang mapagkukunan ng handog ngayong taon sa awr.org/offering.)

Ang Liwanag at Tinig ng Diyos

"Nang mga araw na iyon, ang salita ng Panginoon ay bihira; walang gaanong pangitain." —1 Samuel 3:1,

""Nang mga araw na iyon, ang salita ng Panginoon ay bihira; walang gaanong pangitain." —1 Samuel 3:1, NIV "Nang mga araw na iyon, ang salita ng Panginoon ay bihira; walang gaanong pangitain" (1 Samuel 3:1). Ang Israel ay lumayo sa Diyos, at ang mga tao ay nasanay na sa mga relihiyosong gawain kaya't nakalimutan na nila ang kanilang tunay na tungkulin—ang ipakita ang katangian ng Diyos sa mundo.

Sa gitna ng espirituwal na kadilimang ito, tinawag ng Diyos si Samuel. Tatlong beses, narinig ni Samuel ang tinig ng Diyos, ngunit hindi niya ito nakilala. Sa wakas, naunawaan ni Eli at inutusan siyang tumugon, "Magsalita ka, Panginoon, sapagkat nakikinig ang iyong lingkod" (1 Samuel 3:9).

Sa panahon natin ngayon, nabubuhay rin tayo sa isang mundong puno ng ingay, mga bagay na umaagaw sa ating pansin, at iba't ibang tinig na nag-aagawan sa ating pakikinig. Maraming tao ang naghahanap ng pag-asa, layunin, at katotohanan, ngunit maaaring hindi nila alam kung saan sila matatagpuan. Ang Diyos ay nagsasalita pa rin, at inaanyayahan Niya tayong makinig—hindi lamang gamit ang ating mga tainga, kundi pati na rin ang ating mga puso at buhay.

Isa sa mga paraan upang tumugon tayo sa tinig ng Diyos ay sa pamamagitan ng ating pagbibigay. Ang ating mga ikapu at mga handog na pangako ay maaaring maging mga instrumento kung saan naaabot ng Diyos ang mga taong maaaring hindi natin makilala. Ang ating pagbibigay ay nagiging isang patotoo ng pag-ibig ng Diyos.

Sinabi ni Hesus, "Kayo ang ilaw ng sanlibutan" (Mateo 5:14). Kapag tayo ay nagbibigay nang tapat at bukas-palad, hinahayaan nating gamitin ng Diyos ang anumang mayroon tayo upang maipahayag ang Kanyang liwanag sa mga lugar na nababalot ng kadiliman..

Pagbibigay nang Padalos-dalos

"At narito, isang babae sa lungsod, na isang makasalanan, nang maalaman niyang si Jesus ay nakaupo sa hapag-kainan sa bahay ng Fariseo, ay nagdala ng isang sisidlang alabastro na puno ng pabango, at tumayo sa kaniyang paanan sa likuran niya na umiiyak; at kaniyang pinasimulang hugasan ang kaniyang mga paa ng kaniyang mga luha, at pinunasan ng buhok ng kaniyang ulo; at hinalikan niya ang kaniyang mga paa at pinahiran ng pabango." —Lukas 7:37, 38.:1,

TAng pagsulong ng gawain ng Diyos ay nakasalalay sa regular at sistematikong pagbibigay ng Kanyang bayan. Ngunit sa iyong nakagawiang paraan ng pagbibigay, mayroon pa bang puwang para sa kusang-loob at agarang pagbibigay kapag may pagkakataon o pangangailangan?

Isinasalaysay sa apat na Ebanghelyo ang kuwento ng isang babaeng lubos na naantig sa pag-ibig at habag ni Jesus, kaya gumawa siya ng isang bagay na kusangloob at hindi pinagplanuhan.

Alam mo ang kuwento: Kung paano niya ginastos ang katumbas ng isang taong sahod, pumunta sa isang salu-salo na hindi siya imbitado, at pinahiran si Hesus ng mamahaling pabango. Pagkatapos, hinugasan niya ang mga paa ni Hesus ng kanyang mga luha at pinunasan ang Kanyang mga paa ng kanyang buhok.

Ang ilan sa mga nakasaksi sa ginawa niyang ito ay nasaktan ang damdamin at nagpahayag ng pagtutol. Siya ay isang babaeng may kahina-hinalang pinagmulan, at ang pag-uunat ng kanyang buhok sa publiko ay simbolo ng imoralidad. Ngunit isang bagay ang nag-udyok sa kanya: ang pagnanais na ipakita kay Hesus kung gaano Siya kahalaga sa kanya.

Ang regular at sistematikong pagbibigay ay isang mabuting kaugaliang dapat nating linangin. Gayunman, madali itong maging isang nakasanayang gawain na ginagawa na lamang natin dahil sa nakagawian, sa halip na maging isang taos-pusong pagpapahayag ng ating pag-ibig at debosyon sa Diyos. Kung maramdaman mong hinihikayat ka ng Banal na Espiritu na gumawa ng isang kusang-loob at bukal-sapusong pagbibigay sa araw na ito, bukod pa sa iyong regular na mga handog, bakit hindi mo ito gawin?

Sabbth 14 ~ April 3, 2027

Hindi Kailanman Pinabayaan

"Ako'y naging bata, at ngayo'y matanda na; gayon ma'y hindi ko nakita ang matuwid na pinabayaan, ni ang kaniyang lahi man ay nagpapalimos ng tinapay." — Awit 37:25

Lahat tayo ay dumaranas ng mga pagkakataon sa buhay na tayo ay nahaharap sa mga pagsubok at kahirapan sa pananalapi. Mga panahong sinusubukan nating matugunan ang mga pangangailangan at iniisip kung paano tayo makakaraos. Naaalala ni Janet ang isang gabi ng Linggo nang titigan niya ang natitirang balanse sa kanyang bank account na tatlong dolyar ($3.00) na lamang. Bayad na ang lahat ng bayarin, ngunit wala nang natira upang ipambili ng pagkain para sa buong linggo. Siya ay nababalot ng pagkabalisa at takot, nananabik sa isang himala. Habang nananalangin siya, ipinaalala sa kanya ng Diyos na magtiwala sa Kanya. Kaya, nanalangin siya—hindi lamang para sa panustos, kundi para sa kapayapaan ng isip, lakas, at pananampalataya. Nang Lunes na iyon, nagdala siya ng isang kahon ng Minute Rice papunta sa trabaho, naniniwalang, kahit papaano, ay magbibigay ang Diyos. At ginawa nga Niya. Dinalhan siya ng isang kaibigan ng pagkain na perpektong bumagay sa kanin. Nang gabing iyon, dinalhan siya ng kanyang asawa ng tanghalian para sa Martes. Noong Miyerkules, binilhan siya ng isang katrabaho ng tanghalian, at pagsapit ng Huwebes, binigyan naman ng isa pang katrabaho si Janet ng pagkain na tumagal nang dalawang araw. At hindi lang iyon—noong Huwebes ng gabi, nakatanggap siya ng refund check sa koreo para sa sobrang bayad na bayarin. Para bang sinasabi ng Diyos, “Huwag kang mag-alala, Ako ang bahala sa iyo.” Nakita ni Janet ang katapatan ng Diyos sa paggawa. Hindi lamang isa o dalawang araw ang kanyang pinaglaanan, kundi dalawang buong linggo! Malinaw ang kanyang pangako sa Malakias 3:10: "Bubuksan Niya para sa inyo ang mga dungawan ng langit at ibubuhos Niya sa inyo ang napakaraming pagpapala na walang sapat na silid upang tanggapin ito." Habang naghahanda tayo sa pagbibigay ng ating mga ikapu at mga handog na pangako ngayon, tandaan na ang Diyos ay tapat na magkaloob, minsan sa mga paraang hindi natin maisip.

Sabbth 15 ~ April 10, 2027

Iniligtas Upang Magligtas ng Iba

“Na siyang umaaliw sa atin sa lahat ng ating kapighatian, upang ating maaliw ang mga nasa anomang kapighatian, sa pamamagitan ng pagaliw na ipinaaliw din sa atin ng Dios.” —2 Corinto 1:4, ESV

AIsang pitong taong gulang na batang lalaki sa Kenya ang hinila ang kanyang ina papasok sa loob para manood ng isang programa. Hindi nila alam na sa ilalim ng iisang bubong, tatlumpu't pitong tao ang makakatagpo ng magpabago sa kanilang buhay magpakailanman.

Isang Linggo ng hapon sa Mombasa, isang balo na nagngangalang Gladys ang nagluto ng pinakamasarap na pagkain na kaya niyang lutuin para sa kanyang tatlong anak, nagdala ng bangkito sa labas, at umupo upang magdasal ng kanyang huling panalangin. Wala na ang kanyang asawa, at ang lalaking nangakong mamumuhunan ng perang natanggap niya mula sa insurance ay naglaho, dala ang lahat ng salaping iyon. Nang oras na iyon, ipinalalabas ng Hope Channel Kenya ang mga balo na nagkukuwento ng sarili nilang mga kwento. Ito ang programang pinagkakasunduan ng kanyang anak. Nanood siya at piniling mabuhay. Pagkatapos, tumawag siya sa istasyon at hiniling na maibahagi ang kanyang sariling kuwento sa isang programa sa radyo.

Noong Abril 2025, nang hindi makapag-host ang kanyang kongregasyon ng isang viewing site para sa isang serye sa Hope Channel, nagbukas si Gladys ng isa sa kanyang sala. Sa pagtatapos ng serye, tatlumpu't pitong tao mula sa sala na iyon ang nag-alay ng kanilang buhay kay Hesus at nabinyagan. Ang iyong handog, kung ipamamahagi ayon sa iminungkahi ng Combined Offering Plan, ay makakatulong sa pagsuporta sa Hope Channel, na nagdadala ng mensahe ng walang hanggang pag-asa sa 120 wika sa pamamagitan ng 90 channel. At kung gusto mo pang gumawa ng higit pa, inaanyayahan ka naming magbigay ng karagdagang donasyon partikular sa Hope Channel. Dahil sa iyong pagkabukas-palad ngayon, isang programa ang ipapalabas. Saanman, may isang taong tulad ni Gladys na magbabantay. Salamat sa pagsuporta sa misyong ito.

Banal na Pagpaparami

"Magbigay kayo, at kayo'y bibigyan; takal na mabuti, siksik, liglig, at umaapaw, ang ibibigay sa inyong sinapupunan. Sapagkat ang panukat na ginagamit ninyo, ay siyang susukatin sa inyo." —Lucas 6:38

Isang gabi, nasa simbahan si Kamah nang iapela ang handog. Naantig ang kanyang puso at nagkaroon siya ng matinding pagnanais na magbigay, ngunit maliit lamang ang halagang kaya niyang ihandog. Katulad ito ng munting handog ng dukhang balo —maliit sa paningin ng sanlibutan, ngunit ibinigay nang may tapat na pananampalataya at pusong bukal sa pagbibigay. Noong panahong iyon, namamahala siya ng pondo para sa isang proyekto ng balon sa Komunidad ng Bellia sa Freetown, Sierra Leone, ngunit sa kabila ng mga limitasyon sa pananalapi, naramdaman niya ang pag-uudyok ng Diyos na mag-ambag sa handog para sa isang proyekto sa Florida.

Ibinigay ni Kamah ang kanyang makakaya—25 dolyar, ang halagang natira matapos siyang magbigay ng kontribusyon para sa proyekto ng pagpapagawa ng balon. Iyon na lang ang natitira sa kanyang account, ngunit ibinigay niya ito, nagtitiwala na pararamihin ito ng Diyos sa Kanyang sariling paraan. Kinabukasan, habang inaayos ang kanyang pitaka, nakakita siya ng dalawang $100 na perang papel na nakatago sa isang bulsa—bihirang magdala ng pera si Kamah sa kanyang pitaka! Ang simpleng pagsunod at pagtitiwala na iyon ay ibinalik sa kanya nang walong beses.

Kapag tayo ay nagbibigay nang may bukas-palad na puso, nangangako ang Diyos na pararamihin ang ating mga kaloob sa mga paraang hindi natin maisip. Hindi ito tungkol sa pagkamit ng pagsang-ayon ng Diyos, kundi sa pagpapakita ng Kanyang likas na pagkabukas-palad at katapatan. Hindi lamang tinutugunan ng Diyos ang ating mga pangangailangan; pinagpapala rin Niya tayo nang sagana, kadalasan sa mga paraang hindi natin inaasahan. Ngayon, habang dinadala natin ang ating mga ikapu at mga handog na pangako (regular at sistematikong mga handog), hinihikayat ko kayong magbigay nang may pananampalataya. Kahit na tila maliit ang inyong handog, magtiwala kayo na kayang paramihin ito ng Diyos nang higit pa sa masukat.

Ang Ikapu: Hindi Isang Sakripisyo o Handog

"“Mananakawan ba ng tao ang Diyos? Gayon ma'y ninakawan ninyo ako! . . . Sa mga ikapu at mga handog. Kayo'y isinumpa ng isang sumpa, sapagka't ninakawan ninyo ako, maging ang buong bansang ito. Dalhin ninyo ang lahat ng ikapu sa kamalig, upang magkaroon ng pagkain sa aking bahay, at subukin ninyo ako ngayon sa bagay na ito,' sabi ng Panginoon ng mga hukbo, 'kung hindi ko bubuksan para sa inyo ang mga dungawan ng langit at ibuhos ko sa inyo ang pagpapala na walang sapat na silid upang tanggapin ito.'" —Malakias 3:8–10

Ang pagbabalik ng ikapu ay hindi isang gawa ng pagsasakripisyo, bagaman nais ng kaaway ng ating mga kaluluwa na isipin natin na ito ay isang sakripisyo. Ang sakripisyo ay ang pagsuko o pagbibigay ng isang bagay na tunay na pag-aari mo, na nagiging dahilan upang mabawasan ang mayroon ka, samantalang ang tumatanggap nito ay nadaragdagan at nagiging mas mabuti ang kalagayan kaysa sa dati. Ngunit ang ikapu ay hindi atin. Ito ay sa Panginoon (tingnan ang Levitico 27:30), Hindi nito nadaragdagan ang Kanyang kayamanan o kadakilaan, ni hindi nito napabubuti ang Kanyang kalagayan sa pagtanggap nito. Para sa Diyos na nagmamay-ari ng buong sansinukob, ito ay isa lamang "napakaliit na halaga." (tingnan ang Ellen G. White, Counsels on Stewardship, p. 76).

Hindi rin handog ang ikapu. Ang handog ay isang kaloob. Ngunit ang ikapu ay hindi isang kaloob. Ito ay pagbabalik ng kung ano ang pag-aari ng tunay na may-ari nito. Tinagubilinan ang Israel na ibalik ang mga naligaw na hayop sa kanilang tunay na may-ari (tingnan ang Deuteronomio 22:1,2). Sa paningin ng Diyos, ang karapatan sa pagmamay-ari ay banal at dapat igalang. Ang karapatang ito ay kinikilala at iginagalang maging sa pag-aari ng isang kaaway! Ang utos ay, "Kung iyong masumpungan ang baka o ang asno ng iyong kaaway na naligaw, ay tiyak na ibabalik mo ito sa kanya" (Exodo 23:4, KJV).

Tunay nga, kung igagalang natin ang karapatan sa pagmamay-ari ng ating mga kapitbahay, at maging ng ating mga kaaway, gaano pa kaya natin dapat igalang ang pagmamay-ari ng ating Kaibigan at Tagapagligtas na si Hesukristo: "Na siyang nagbigay ng kaniyang sarili dahil sa atin, upang tayo'y matubos niya sa lahat ng kasamaan" (Tito 2:14). Kinikilala natin ang Diyos bilang ating Kaibigan, Tagapagligtas, at karapat-dapat na May-ari ng sansinukob kapag ibinabalik natin sa Kanya ang Kanyang mga ikapu at mga handog na Pangako (regular at sistematikong mga handog)..

Ang Pagbibigay ng mga Handog ay Nagsisimula sa Kalagayan ng Puso

"Nang magkagayo'y tumindig si Haring David at nagsabi, 'Dinggin ninyo ako, mga kapatid ko, at bayan ko: Nasa puso ko ang magtayo ng isang bahay-pahingahan para sa kaban ng tipan ng Panginoon, at para sa tungtungan ng mga paa ng ating Dios; at naghanda ako upang itayo ito.'" —1 Cronica 28:2

Ang handog na ibinigay ni David para sa pagtatayo ng bahay para sa kanyang Panginoon ay tinatayang, sa pera ngayon, ay milyun-milyong dolyar (tingnan ang 1 Cronica 29:4, 5, TLB)! Ang sikreto ng pagiging bukas-palad ni David ay nahayag habang nagsasalita siya sa mga nagkakatipong prinsipe ng Israel. Ang uri ng kagandahang-loob na taglay at ipinakita ni David ay nasa kanyang puso. Dito nagmumula ang lahat ng positibo at negatibong tugon. Sinabi ni Hesus na sa puso nagmumula ang lahat ng uri ng kasamaan (Marcos 7:20–23). Ang kasaganaan ng mga ari-arian ni David ay hindi ang dahilan ng kanyang pagkabukas-palad. Sinasabi sa atin na "habang lumalaki ang kayamanang naipon sa lupa, lalong mahirap para sa may-ari na mapagtanto na ang mga ito ay hindi sa kanya, kundi ipinahiram sa kanya upang magamit sa kaluwalhatian ng Diyos" (Ellen G. White, Counsels on Stewardship, p. 150). Inilalagay ni Satanas ang kasamaan ng kasakiman at pagkamakasarili sa ating mga puso. Itinatanim ni Hesus ang diwa ng pag-ibig, kagandahang-loob, at sakripisyo. Ang kasakiman at pagkamakasarili ay binubunot ng pag-ibig at kagandahang-loob. Walang sinuman ang humikayat o nanghikayat kay David na gumawa ng gayong malaking kontribusyon. Ito ay nasa kanyang puso, inilagay doon ng Banal na Espiritu. Gaya ng ipinapaalala sa atin ni Pablo, "Kaya't magbigay ang bawat isa ayon sa ipinasiya ng kaniyang puso; huwag mabigat sa loob o dahil sa pangangailangan; sapagkat iniibig ng Diyos ang masayang nagbibigay" (2 Corinto 9:7). Ang pagbibigay ni David ay masaya, taos-puso, at ginagabayan ng Espiritu—isang halimbawa na inaanyayahan nating lahat na sundin kapag tayo ay nagbabalik ng mga ikapu at mga handog.

Pag-asa sa Gitna ng mga Guho

""Ang naaawa sa dukha ay nagpapautang sa Panginoon, at ang kaniyang ibinigay ay babayaran Niya." —Kawikaan 19:17

Noong Hunyo 24, 2026, isang malakas na lindol ang tumama sa Venezuela. Sa loob lamang ng ilang saglit, tuluyang nagbago ang buhay ng libu-libong tao. Mahigit 6,000 katao ang namatay, libu-libo pa ang nasugatan, at natagpuan ng mga pamilya ang kanilang sarili na nakatayo sa gitna ng mga guho ng mga bahay na kanilang itinayo sa buong buhay nila. Isa sa mga pamilyang iyon ay ang pamilya ni Oneida. Nang tumama ang lindol, siya at ang kanyang pamilya ay tumakbo palabas ng kanilang apartment, hindi alam kung makakalabas sila nang ligtas. Sa pagbabalik-tanaw sa mga unang araw na iyon, ibinahagi ni Oneida, "Inalagaan kami ng Diyos. Nagpadala Siya ng mga tao upang tumulong noong panahon na higit naming kailangan ito." Nagdala ng pagkain, malinis na tubig, mga suplay sa kalinisan, at mahabaging pangangalaga ang mga kawani at boluntaryo ng ADRA, na nagpapaalala sa mga pamilya na hindi sila nag-iisa. Sa pamamagitan ng Handog para sa Pagtulong sa mga Biktima ng Kalamidad at Taggutom, ang inyong mga kaloob ay nagbibigay-kakayahan sa ADRA na agarang tumugon sa mga pangangailangan ng mga pamilyang wala nang ibang malapitan dahil sa mga lindol, baha, taggutom, at kaguluhan. Ngayon, habang tayo ay nagbibigay, tayo ay nagiging bahagi ng sagot ng Diyos para sa mga taong nahaharap sa kanilang pinakamahirap na araw. Ang sistema ng mga ikapu at handog ng Seventh-day Adventist Church ay isang makapangyarihang paraan para magkaisa tayo sa pandaigdigang misyon ng Diyos. Kung sa atin lamang, maaaring tila maliit ang ating mga handog—ngunit kapag pinagsama-sama, nagdudulot ang mga ito ng malaking pagbabago sa buhay ng mga tao sa buong mundo. Sa inyong pagbabalik ng ikapu, bukod pa sa inyong regular at sistematikong mga handog, inaanyayahan namin kayong magbigay nang bukaspalad para sa natatanging Handog para sa Pagtulong sa mga Biktima ng Kalamidad at Taggutom na nakalaan sa ADRA sa araw na ito. Sa pamamagitan ng inyong suporta, maipagpapatuloy ng ADRA ang pagiging isa sa mga unang tumutugon sa panahon ng kalamidad at kagipitan—naghahatid ng pag-asa, kagalingan, at praktikal na tulong sa mga higit na nangangailangan at sa mga nawalan ng pag-asa sa buong mundo. Maraming salamat sa inyong pakikibahagi bilang mga kamay ng Diyos na naghahatid ng tulong at pag-ibig sa panahon ng krisis.

Sabbth 20 ~ May 15, 2027

Bagong Tahanan

"At pupunan ng aking Diyos ang lahat ng inyong pangangailangan ayon sa kaniyang kayamanan sa kaluwalhatian kay Cristo Jesus." —Filipos 4:19

Nakatira si Elodie at ang kanyang anak na babae sa isang apartment na may isang silid-tulugan, at ang upa ay patuloy na tumataas ng labindalawang porsyento bawat taon. Napakalaking halaga nito. Kaya, ipinagdasal niya ang isang bagong bahay, isang apartment na may dalawang silid-tulugan na kapareho ng kanyang kasalukuyang upa. At bagaman wala siyang ideya kung paano ito mangyayari, inilagak niya ang kanyang pagtitiwala sa Diyos at nagsimulang maghanda para sa paglipat. Tila hindi ito makatuwiran—bakit siya maghahanda gayong wala pang anumang katiyakan? Ngunit sinunod niya ang kanyang kutob. Inimpake ni Elodie ang lahat ng kanyang mga ari-arian, at itinira lamang ang mga pangunahing pangangailangan, hanggang sa mapuno ng napakaraming kahon ang kanyang apartment. Sa loob ng pitong buwan, namuhay sila nang simple at may kakaunting gamit, habang patuloy na nananalangin at nagtitiwala sa Diyos. Pagkatapos, nakatanggap si Elodie ng isang liham—isang liham na nagpapatunay na naaprubahan ang kanyang aplikasyon para sa isang townhouse na may dalawang silid-tulugan, ngunit ang lokasyon nito ay ipaaalam pa lamang sa kanya sa ibang pagkakataon. Dahil sa kondisyon ng kanyang sasakyan, nadama ni Elodie na magiging isang hamon ang pag-commute. Kaya, gumawa siya ng isa pang hakbang ng pananampalataya: ibinenta niya ang kanyang lumang sasakyan at bumili ng bago. Pagkalipas ng isang linggo, napasakanila na ang bagong tahanan—isang sagot sa panalangin, ngunit halos isang oras ang layo nito mula sa kanilang lumang apartment. Tapat ang Diyos. Kahit tila imposible ang ating mga kalagayan, patuloy na kumikilos ang Diyos sa mga paraang hindi natin nakikita. Kapag inilalahad natin ang ating mga alalahanin sa Diyos, pinakikinggan at inaakay Niya tayo. Habang ibinabalik natin ang ating mga ikapu at mga handog na pangako (regular at sistematikong pagbibigay), tandaan na ang lahat ng mayroon tayo ay nagmumula sa Kanya. Patuloy Niya tayong pagkakalooban ng ating mga pangangailangan, gagabayan, at pagpapalain sa mga paraang hindi man lamang natin kayang isipin.

Sabbth 21 ~ May 22, 2027

Itigil ang Pagbibigay

“Sinabi ni Moises sa buong pamayanan ng mga Israelita, ‘Ito ang iniutos ng Panginoon: Mula sa kung ano ang mayroon kayo, kumuha kayo ng handog sa Panginoon. Bawat isa na may kusang-loob ay magdala ng handog sa Panginoon.’” — Exodo 35:4, 5, NIV

Naiisip mo ba ang iyong pastor na lumapit sa pulpito at nagsasabing, “Huwag na po kayong magbigay pa—sobra pa po ang aming pera para sa outreach, para sa badyet ng simbahan, at para sa lahat ng iba pa”? Maaaring kakaiba ang dating, o maaaring imposible pa nga, ngunit sa aklat ng Exodo, ito mismo ang nangyari! Nanawagan si Moises sa mga tao na magdala ng mga handog sa Diyos, at ang mga tao ay tumugon nang may labis na pagkabukaspalad kaya't kinailangan niya silang sabihan na tumigil sa pagbibigay. Isipin ninyo ang mga kalalakihan, kababaihan, at mga bata na sama-samang nagtitipon araw-araw, na may kagalakang dinadala ang kanilang mga handog sa Panginoon. Napakaraming handog ang dinala kaya't kinailangan pang sabihin ng mga manggagawa kay Moises, "Sumasobra na!" Naantig ang puso ng mga tao, at ang kanilang pagkabukas-palad ay lumampas sa lahat ng inaasahan. Sa isang komunidad na may mahigit isang milyong tao, lahat ay naantig ng Espiritu upang magbigay sa gawain ng Panginoon. At ang mga resulta ay lubos na kahima-himala. Oo, ang ganitong uri ng pagkabukas-palad ay maaari pa ring mangyari ngayon. At nagsisimula ito sa pagpili ng bawat isa sa atin na magbigay mula sa labis na pasasalamat para sa lahat ng ginawa ng Diyos para sa atin. Hindi hinihingi ng Diyos na magbigay tayo ng magkakaparehong halaga ng handog, kundi ang magkakapantay na pagsasakripisyo—mula sa pusong naantig ng Kanyang pag-ibig at kabutihan. Kaya, habang dinadala natin ang ating mga ikapu at mga handog na pangako, magbigay tayo nang may parehong masayang at bukas-palad na espiritu na ibinigay ng mga Israelita upang tayo rin, balang araw, ay makapagsabi, “Sumasobra na tayo!”

Adapted from 2013 Offertory Devotional Readings, *February 2, 2013, by Heather Trudeaux.*

Ang Lalaking Baliw Matapos ang Bagyo

"Sapagkat kung saan naroon ang iyong kayamanan, naroon din ang iyong puso." — Mateo 6:21

Sa Marcos 4, si Hesus at ang Kanyang mga disipulo ay tumatawid sa Lawa ng Galilea nang bumangon ang isang malakas na bagyo. Pinatahimik ni Hesus, sa Kanyang kapayapaan at awtoridad, ang bagyo. Ngunit ito ay simula pa lamang ng isang mas malaking pagpapakita ng Kanyang kapangyarihan. Sa Marcos 5, nang marating nila ang rehiyon ng mga Gadareno, nakatagpo nila ang isang lalaking sinasapian ng maraming demonyo—labis na pinahihirapan kaya't siya ay nanirahan sa mga libingan, nakahiwalay sa lipunan na parang isang mabangis na hayop. Siya ay nawala, nakulong sa kanyang sariling paghihirap.

Ngunit nang makita ng lalaking ito si Hesus mula sa malayo, isang hindi kapanipaniwalang bagay ang nangyari. Sinasabi sa atin ng Marcos 5:6, 7 na, sa kabila ng kanyang kalagayan, tumakbo ang lalaki kay Hesus at sinamba Siya. Nakilala ng mga demonyo si Hesus at sumigaw. Sa Kanyang awa, inutusan sila ni Hesus na umalis, pinapunta sila sa isang kawan ng mga baboy na tumakbo sa dagat at nalunod. Ang lalaki, na dating naligaw at nadurog ang puso, ay nagbago at gumaling. Sa halip na ipagdiwang ang himalang ito, mas nag-alala ang mga taga-bayan tungkol sa mga nalunod na baboy—na nakatuon sa kanilang materyal na pagkawala kaysa sa paggaling ng isang buhay. Ngunit hindi iniwan ni Jesus ang lalaki sa kawalan ng pag-asa; pinabalik Niya ito sa kanyang komunidad upang ibahagi ang mga dakilang bagay na ginawa ng Diyos para sa kanya.

Mas inaalala ba natin ang mga materyal na bagay kaysa sa pagbabago ng mga buhay sa ating paligid? Habang ibinabalik natin ang ating mga ikapu at mga handog na pangako (regular at sistematikong pagbibigay), tandaan natin na ang ating pagkabukas-palad ay maaaring maging binhi na hahantong sa pagbabago sa buhay ng isang tao.

Ang Lalaking Baliw Matapos ang Bagyo

“Alalahanin ninyo ang kaniyang mga kagilagilalas na gawa na kaniyang ginawa, ang kaniyang mga kababalaghan, at ang mga kahatulan ng kaniyang bibig.” —1 Cronica 16:12

Pagkamatay ni Moises, pinangunahan ni Josue ang mga Israelita papasok sa Lupang Pangako. Ngunit bago nila ito maangkin, kinailangan nilang tawirin ang umaapaw na Ilog Jordan—isang balakid na tila imposibleng malampasan. Gayunman, iniutos sa kanila ng Diyos na sundan ang kaban ng tipan, na sumasagisag sa Kanyang presensya, patungo sa ilog. Nang tumapak ang mga saserdoteng may dala ng kaban sa tubig, mahimalang hinati ng Diyos ang ilog, na nagbigay-daan sa mga Israelita na tumawid sa tuyong lupa. Pagkatapos ay inutusan ng Diyos si Josue na kumuha ng labindalawang bato mula sa gitna ng ilog at ilagay ang mga ito bilang alaala. Ang mga batong ito, na hindi sana nila makukuha kung hindi dahil sa pagkilos ng Diyos, ay magsisilbing paalala ng Kanyang kapangyarihan at katapatan. Sa tuwing makikita ng mga susunod na henerasyon ang mga batong iyon, tinatanong nila ang kahalagahan ng mga ito, na nagbibigay ng pagkakataong isalaysay ang mahimalang paglalaan ng Diyos. Kung paanong hinati ng Diyos ang Ilog Jordan para sa mga Israelita, tinutulungan Niya tayong malampasan ang mga balakid na ating kinakaharap. Anuman ang mga hamong darating—personal man, pinansyal, o espirituwal—ang Diyos ay tapat at may kapangyarihang gabayan tayo. Kapag nahaharap tayo sa mga paghihirap, ang pag-alala sa Kanyang nakaraang katapatan ay nagpapalakas ng ating tiwala sa Kanyang kakayahang magbigay. Ang Kanyang mga nakaraang himala ay naghihikayat sa atin na matapang na harapin ang ating kasalukuyang mga pakikibaka nang may kumpiyansa. Habang ibinabalik natin ang ating mga ikapu at ibinibigay ang ating mga handog na Pangako (regular at sistematikong pagbibigay), alalahanin natin ang mga "batong alaala" sa ating sariling buhay—mga panahon kung kailan tayo tapat na pinaglaanan, ginabayan, at pinrotektahan ng Diyos. Hayaang ang mga alaalang ito ng Kanyang nakaraang katapatan ang maghikayat sa atin na magtiwala sa Kanya sa kasalukuyan, dahil alam nating patuloy Niya tayong papatnubayan.

Ang Pagpapakasakit ni Kristo

"Sapagkat gayon na lamang ang pag-ibig ng Diyos sa sanlibutan kaya't ibinigay niya ang kanyang bugtong na Anak, upang ang sinumang sumampalataya sa kanya ay hindi mapahamak, kundi magkaroon ng buhay na walang hanggan." —Juan 3:16

Noong 2004, binigyang-buhay ng pelikulang “The Passion of the Christ” ni Mel Gibson ang huling labindalawang oras ng paglalakbay ni Hesus—ang Kanyang pagdurusa, kamatayan, at matagumpay na muling pagkabuhay. Inilarawan ng pelikula ang napakahirap na landas patungo sa krus, na nagpapakita ng kalupitan ng paghagupit at pagpapako kay Hesus sa krus. Habang pinapanood ng mga tao, ang makapangyarihang katotohanan ng Kanyang sakripisyo ay tumama sa kanila nang malalim: Ginawa Niya ito para sa kanila. Tiniis ni Hesus ang di-maisip na sakit at kahihiyan dahil sa pagmamahal sa sangkatauhan. Kusang-loob Niyang ibinigay ang Kanyang buhay upang iligtas tayo mula sa ating mga kasalanan, isang gawa ng biyaya na magpakailanman ay nagpabago sa buhay ng sangkatauhan. Nagtatapos ang pelikula sa maluwalhating muling pagkabuhay ni Hesus, isang tagumpay laban sa kamatayan na siyang nagbibigay sa atin ng pangako ng buhay na walang hanggan. Sa 1 Juan 2:1, isinulat ni apostol Juan, “Mga minamahal kong anak, isinusulat ko ito sa inyo upang kayo'y huwag magkasala. Ngunit kung ang sinuman ay magkasala, mayroon tayong tagapamagitan sa Ama, si Jesu-Cristo, ang Matuwid” (NIV). Habang inaalala natin ang sakripisyo ni Cristo, tayo ay tinatawag na iwan ang ating mga kasalanan at yakapin ang kaloob na buhay na walang hanggan. Ang kanyang kamatayan at muling pagkabuhay ay nag-aanyaya sa atin na talikuran ang kasalanan at mamuhay sa paraang nagbibigay-karangalan sa Kanya. Habang ibinabalik natin ang ating mga ikapu at ibinibigay ang ating mga handog na Pangako (regular at sistematikong pagbibigay), pagnilayan natin ang pag-ibig na ipinakita ni Hesus sa krus. Magbigay tayo bilang pasasalamat sa Kanyang sakripisyo at italaga ang ating sarili na mamuhay nang karapat-dapat sa Kanyang biyaya.

Paglago sa Pagiging Bukas-Palad

“At kayang pasaganain ng Diyos ang lahat ng biyaya sa inyo, upang kayo, na laging mayroong sapat sa lahat ng bagay, ay magtamo ng kasaganaan para sa bawat mabuting gawa.” —2 Corinto 9:8

Sa sinaunang iglesiang Cristiano, isa sa mga pangunahing katangiang nagpakilala sa mga mananampalataya ay ang kanilang pagiging bukas-palad. Ang mga simbahan sa Macedonia, sa kabila ng kanilang sariling kahirapan, ay nagbigay nang may kagalakan at bukas-palad upang suportahan ang gawain ng simbahan at upang matugunan ang mga pangangailangan ng kanilang mga kapwa mananampalataya. Ang kanilang pagbibigay ay bunga ng pagmamahal, habag, at isang malalim na pasasalamat sa ginawa ng Diyos sa kanilang buhay. Sa 2 Corinto 8:3, pinuri ni Pablo ang mga simbahan sa Macedonia sa pagbibigay "ayon sa kanilang makakaya, at higit pa sa kanilang makakaya" (NIV). Kusang-loob silang nagbigay, hindi dahil sa sila ay may kasaganaan, kundi dahil nagtitiwala sila na ilalaan ng Diyos ang kanilang mga pangangailangan. Ang kanilang pagbibigay ay sumasalamin sa puso ng turo ni Hesus sa Marcos 12:43, 44, kung saan pinuri Niya ang balo na nagbigay ng lahat ng kanyang ari-arian, na nagpapakita na pinahahalagahan ng Diyos ang puso sa likod ng kaloob, hindi ang halaga. Ang pagiging bukas-palad ay sumasalamin sa katangian ng Diyos. Siya ang sukdulang halimbawa ng pagkabukas-palad, dahil ibinigay Niya ang Kanyang Anak, si Hesukristo, upang iligtas tayo. Habang lumalago ang ating relasyon sa Kanya, tayo rin ay tinatawag upang magkaroon ng diwa ng pagkabukas-palad sa lahat ng aspeto ng ating buhay—maging ito man ay ang ating oras, ang ating mga mapagkukunan, o ang ating sarili. Habang ibinabalik natin ang ating mga ikapu at ibinibigay ang ating mga handog na Pangako (regular at sistematikong mga handog), ating pagnilayan ang halimbawa ng unang simbahan: Paano tayo lalago sa pagkabukas-palad? Paano natin maiaalay ang higit pa sa ating oras, mga mapagkukunan, at mga puso sa Diyos at sa mga nakapaligid sa atin?

Sabbth 26 ~ June 26, 2027

Pagkilala sa Kanya

"Huwag ninyong kalimutang mag-aruga sa mga taga-ibang bayan; sapagkat sa pamamagitan nito, ang ilan ay hindi namamalayang nakapag-aruga ng mga anghel." —Hebreo 13:2

Isang grupo ng mga mag-aaral ng kursong narsing ang tahimik na nakaupo sa isang silid na puno ng tensiyon, habang kinakabahang kumukuha ng kanilang panghuling pagsusulit. Ang huling tanong sa pagsusulit ay simple ngunit malalim: "Ano ang pangalan ng babaeng naglilinis ng paaralan?" Hindi mabilang na beses na siyang nakita ng bawat estudyante—matangkad, maitim ang buhok, medyo mataba, at malamang ay nasa kalagitnaan ng kanyang edad 50. Ngunit walang sinuman ang makaalala sa kanyang pangalan. Sa kabila ng pagdaan sa kanya araw-araw, wala pa ring naglaan ng oras para huminto, bumati, o malaman ang kanyang pangalan. Isang estudyante ang nagtanong, "Nakakaapekto ba itong huling tanong sa ating grado? May puntos ba ito?" Sumagot ang propesor, "Oo naman! Sa inyong mga magiging propesyon, marami kayong makikilalang tao." Bawat taong makikilala mo ay mahalaga, karapat-dapat sa iyong atensyon at pangangalaga, kahit isang ngiti o simpleng pagbati lamang." Sa pagtatapos ng pagsusulit, habang palabas ng silid ang mga estudyante, nalaman nila ang pangalan ng babaeng naglilinis: Dorothy. Mula sa araw na iyon, naalala ng bawat estudyante si Dorothy at ang aral na hindi niya namamalayang itinuro. Bawat estranghero na kanilang nakasalubong pagkatapos noon, binati nila ito nang may parehong paggalang at atensyon, na nauunawaan na mahalaga ang bawat tao. Ang pagbabalik ng ating mga ikapu at pagbibigay ng mga handog na pangako upang suportahan ang misyon ay nangangahulugan ng pagpapakita ng pangangalaga at pagmamalasakit sa bawat tao, tulad ng natutunan ng mga estudyante na pahalagahan si Dorothy. Kahit isang maliit na regalo ay makakatulong sa misyon na maabot ang mga taong nangangailangan ng kabaitan, pag-asa, at suporta. Kapag nagbibigay tayo nang may habag, ipinapaalala natin sa iba na mahalaga sila at hindi sila nalilimutan.

Sabbth 27 ~ July 3, 2027

Pagkilala sa Kanya

"[Si Jesus] ay tumingala at nakita ang mga mayayaman na naglalagay ng kanilang mga kaloob sa kabang-yaman. At nakita rin niya ang isang dukhang balo na naglalagay ng dalawang lepta. Kaya't sinabi niya, Katotohanang sinasabi ko sa inyo, na ang dukhang balong ito ay naglagay ng higit kay sa lahat; sapagkat ang lahat ng mga ito ay naglagay ng mga kaloob sa Diyos mula sa kanilang kasaganaan, ngunit siya ay naglagay mula sa kanyang kahirapan ng lahat ng kanyang ikabubuhay.'" — Lucas 21:1–4

Pumasok ang labimpitong taong gulang na si Katie Fisher sa pagbebenta ng mga hayop sa Junior Fair sa Madison County, Ohio, na may pag-asa sa kanyang puso, nananalangin na sana'y mabili sa magandang presyo ang kordero na kanyang pinalaki. Ilang buwan nang nakikipaglaban si Katie sa kanser—tiniis ang pananatili sa ospital at hindi mabilang na mga yugto ng chemotherapy. Bago i-auction ang kordero, ibinahagi ng taga-auction ang kwento ni Katie sa mga manonood, umaasang makakapukaw ng habag at mapataas ang presyo. Nagtagumpay ang kanyang mga pagsisikap, at ang kordero ay naibenta sa halagang $11.50 kada libra —mas mataas kaysa sa karaniwang presyo na dalawang dolyar. Ngunit pagkatapos, isang pambihirang pangyayari ang naganap. Ibinalik ng bumili ang kordero at hiniling sa tagapangasiwa ng subasta na muli itong ipagbili. Ang ginawa niyang iyon ay nagpasimula ng sunod-sunod na pagpapakita ng pagkabukas-palad. Binili ng ilang pamilya ang kordero at pagkatapos ay ibinalik din ito upang muling maipagbili. Ganoon din ang ginawa ng ilang negosyo. Kalaunan, sinabi ng ina ni Katie, "Ang unang pagbebenta lamang ang natatandaan ko. Pagkatapos noon, hindi na ako tumigil sa pag-iyak." Sa pagtatapos ng araw, ang kordero ay naipagbili nang 36 na beses, at nakalikom ng mahigit $16,000 upang makatulong sa mga gastusing medikal ni Katie. Kung paanong ang kordero ay paulit-ulit na ibinigay pabalik, ang ating mga kaloob ay maaaring paramihin ng Diyos upang pagpalain ang mga buhay na higit pa sa ating magagawa nang mag-isa. Ibalik ang iyong mga ikapu at ibigay ang mga handog na pangako nang may kumpiyansa na ang Diyos, sa Kanyang makapangyarihang kapangyarihan, ay pararamihin ang iyong kaloob nang higit pa sa iyong maiisip.

Sabbth 28 ~ July 10, 2027

Tinawag Hanggang sa mga Dulo ng Daigdig

"At narinig ko rin ang tinig ng Panginoon, na nagsasabi: 'Sino ang aking susuguin, at sino ang yayaon para sa amin?' Nang magkagayo'y sinabi ko, 'Narito ako! Suguin mo ako.'" —Isaias 6:8

Kapag ang mga pamilyang misyonero ay tumutugon sa tawag ng Diyos, madalas nilang iniiwan ang mga pamilyar na gawain upang maglingkod sa ilan sa mga pinakamaliblib na lugar sa mundo. Ganoon nga ang ginawa nina Natalia at Alvaro nang dumating sila sa Easter Island kasama ang kanilang 3-taong-gulang na anak na babae. Isa sa mga pinakaliblib na lugar na tinitirhan sa mundo, ang isla ay may dala na mga hamon: ibang wika, hindi pamilyar na kultura, limitadong pagkain, at matinding kawalan ng tiwala sa komunidad. Gayunpaman, naalala nila kung gaano kaliwanag na binuksan ng Diyos ang daan. Nagtitiwala sa Isa na tumawag sa kanila, mapanalangin silang dumalaw sa mga tahanan, bumuo ng mga pagkakaibigan, naglingkod sa kanilang mga kapitbahay, naging aktibo sa lokal na simbahan, at muling binuksan ang mga Pathfinder at Adventurer club. Sa pamamagitan ng mga club na iyon, nakilala nila si Mana, isang batang lalaki na mahilig sa mga aktibidad, mga bagong pagkakaibigan, at mga aral tungkol sa Diyos. Ang mga binhing itinanim sa pamamagitan ng pagkakaibigan, pagsamba, at misyon ay nagsimulang lumago. Si Mana ay bininyagan sa isang Pathfinder camporee, at ilang buwan ang lumipas, pinili rin ng kanyang ina ang bautismo. Ito ang misyon: isang pamilyang handang pumunta kung saan man isugo ng Diyos, tapat na paglilingkod na ipinapahayag sa pamamagitan ng matiyagang pakikipagugnayan, at isang simbahang nagbabahagi ng pag-ibig ni Kristo. Sa pamamagitan ng biyaya ng Diyos, ang mga buhay ay nababago ng bawat tao at bawat pamilya. Ang inyong handog na misyon ay nakakatulong sa pagsuporta sa mahigit 300 pamilyang misyonero na naglilingkod sa buong mundo. Ang inyong kaloob ay nagbibigay-daan sa mga misyonerong tulad nina Natalia at Alvaro na ibahagi si Kristo sa mga lugar na malayo sa kanilang tahanan at maabot ang mga kabataang tulad ni Mana. Habang nagbibigay ka ngayon, tandaan na ang iyong handog ay higit pa sa isang regalo; ito ay isang pakikipagtulungan sa misyon ng Diyos. Sa pamamagitan ng iyong katapatan, patuloy na nagpapadala ang Diyos ng mga manggagawa at binabago ang mga buhay sa buong mundo.

Sabbth 29 ~ July 17, 2027

Naaalala ng Diyos ang Pagkabukas-palad

"Katotohanang sinasabi ko sa inyo, Saanman ipangaral ang ebanghelyong ito sa buong mundo, ang ginawa ng babaeng ito ay sasaysayin din bilang pag-alaala sa kanya." —Mateo 26:13

Nang magbuhos si Maria ng mamahaling pabango sa mga paa ni Hesus, nagalit ang ilan sa mga disipulo. Nakita nila ang kanyang kaloob bilang pag-aaksaya, pagmamalabis, at hindi kinakailangan. Kinuwestiyon nila ang kanyang mga motibo, hindi maintindihan ang lalim ng kanyang pagmamahal at pasasalamat. Ngunit nakita ni Hesus ang kanyang puso. Alam Niya ang laki ng kapatawarang natanggap niya at kung paano ang kapatawarang iyon ay pumukaw sa kanya ng pagnanais na magbigay nang bukas-palad bilang kapalit. Tumugon si Hesus sa pamamagitan ng pagsang-ayon sa kaniyang mga ginawa: "Gumawa siya sa akin ng isang bagay na maganda" (Mateo 26:10). Ipinahayag Niya na ang kaniyang gawa ng pag-ibig ay aalalahanin saanman ipangaral ang ebanghelyo, bilang isang alaala sa kaniyang dakilang pagkabukas-palad. At sa katunayan, ang kaniyang walang pag-iimbot na kaloob ay isinalaysay bilang isang kuwento ng debosyon na patuloy na nagbibigay-inspirasyon sa atin ngayon. Kung paanong ang regalo ni Maria ay sumasalamin sa kapatawaran at pagmamahal na kanyang naranasan, ang iyong regalo ngayon ay sumasalamin sa pagmamahal at biyaya na iyong natanggap mula sa Diyos. Kung paanong ang kanyang pagkabukaspalad ay inalala bilang isang makapangyarihang patunay ng pananampalataya, nawa'y ang iyong handog ngayon ay maging isang pangmatagalang alaala —isang repleksyon ng tugon ng iyong puso sa hindi masukat na kapatawarang ipinakita sa iyo ng Diyos. Ibalik ang iyong mga ikapu at ibigay ang mga handog na pangako, hindi dahil sa obligasyon, kundi bilang tugon sa walang hanggang biyaya at awa na iyong natanggap.

Maglaan ng Lugar para sa Kanyang mga Pagpapala

"Nangyari nga, nang mapuno ang mga sisidlan, na sinabi niya sa kaniyang anak, Dalhan mo ako ng ibang sisidlan. At sinabi niya sa kaniya, Wala nang ibang sisidlan. Sa gayo'y tumigil ang langis." — 2 Hari 4:6

Ang tanging bagay na naglilimita sa mga pagpapala ng langit ay ang ating kakulangan ng paghahanda upang matanggap ang lahat ng nais ibigay sa atin ng Diyos. Sa kuwento ng balo, patuloy na dumaloy ang langis hanggang sa naubusan siya ng mga sisidlan para paglagyan nito. Inutusan siya ng propeta ng Diyos, "Humayo ka, manghiram ka ng mga sisidlan sa lahat ng dako, sa lahat ng iyong mga kapitbahay— mga sisidlan na walang laman; huwag kang kumuha ng kaunti lamang" (2 Hari 4:3). Ang langis, na kumakatawan sa probisyon ng Diyos, ay dumadaloy hangga't may espasyo siya para tanggapin ito.

Sagana ang ibinigay ng Diyos para sa kanyang mga pangangailangan—ngunit isipin mo, kung nakapagtipon pa siya ng mas maraming sisidlan, gaano pa kaya karami ang langis na aagos! Ang tanging limitasyon ay ang kanyang paghahanda. Ganito rin ang totoo para sa atin ngayon. Ang mga pagpapala ng Diyos ay hindi nalilimitahan ng Kanyang kahandaang magbigay, kundi ng ating kahandaang maghanda at tumanggap ng mga ito.

Habang ibinabalik natin ang ating mga ikapu at ibinibigay ang ating mga handog na Pangako, buksan ang ating puso sa walang hanggang mga pagpapalang nais ibuhos ng Diyos. Kung paanong ang langis ng balo ay naubusan lamang nang wala na siyang mga sisidlan na mapuno, ang paglalaan ng Diyos ay limitado lamang ng ating kakayahang tumanggap.

Magbigay nang may pananampalataya at pag-asam at panoorin habang pinupuno ng Diyos ang bawat sisidlan ng iyong buhay ng higit pa sa sapat.

Mga Kaibigang Nagdadala ng Iba kay Hesus

"Magpasan kayo ng mga pasanin ng isa't isa, at tuparin ninyo sa gayon ang kautusan ni Cristo." —Galacia 6:2

Ang Capernaum ay isang maliit na nayon na nakapuwesto sa baybayin ng isang sikat na lawa, napakalapit sa tubig kaya maririnig mo ang mahinang hampas sa mga bato. Isa ito sa mga paboritong lugar ni Hesus, at nang kumalat ang balita na Siya ay dumating, nagtipon ang mga tao sa paligid Niya, napakarami kaya't ang ilan na higit na nangangailangan sa Kanya ay hindi Siya maabot. Kabilang sa kanila ang isang lalaking dumaranas ng matinding paralisis. Hindi lamang siya hinarangan ng karamihan, kundi hindi rin siya pisikal na makalapit kay Hesus. Ngunit ang lalaking ito ay may mga kaibigan na ang pagmamahal at determinasyon ay napakalaki kaya hindi nila hahayaang may humadlang sa kanilang daan. Binuhat nila siya na nakapatong sa isang kumot, habang naglalakad sa gitna ng karamihan, at, nang walang pag-aalinlangan, umakyat sila sa bubong ng bahay kung saan nagtuturo si Hesus. Sa isang gawa ng di-kapanipaniwalang debosyon at pananampalataya, pinunit nila ang bubong at dahan-dahang ibinaba siya, inilagay siya mismo sa paanan ni Hesus. Sa maraming paraan, ikaw at ako ay tinawag upang maging mga kaibigang ito mismo para sa mga tao sa ating komunidad na hindi pa nakakaisip o nakakalapit kay Hesus. Minsan ang mga hadlang na kanilang kinakaharap ay pisikal, emosyonal, o maging espirituwal. At tulad ng mga kaibigang iyon sa Capernaum, maaari natin silang dalhin kay Hesus. Ang isang makapangyarihang paraan upang magawa natin ito ay sa pamamagitan ng ating pagbibigay. Kapag ibinabahagi natin ang mga yamang ipinagkatiwala sa atin ng Diyos, nakatutulong tayo upang mabuksan ang daan para sa iba na makilala at matagpuan si Jesus. Habang ibinabalik mo ang iyong mga ikapu at ibinibigay ang iyong mga handog na Pangako (regular at sistematikong pagbibigay), nakatutulong ka sa paglikha ng mga landas para sa iba na makarating sa paanan ni Hesus.

Sabbth 32 ~ August 7, 2027

Ang Regalong Umantig sa Isang Puso

"Mas mapalad ang magbigay kaysa tumanggap." - Mga Gawa 20:35

Ang totoong kwentong ito ay naganap ilang taon na ang nakalilipas, nang ang isang batang lalaki ay masayang sumakay sa isang malaking barkong pampasaherong patungong Inglatera kasama ang kanyang mga magulang. Habang papunta sila sa kanilang silid sa barko, napadaan sila sa tindahan nito, at napansin ng batang lalaki ang isang lapis na talagang gustong-gusto niyang magkaroon. Maganda ang pagkakagawa nito at may larawan ng isa pang sikat na barko—ang HMS Lusitania. Sa wakas ay pumayag ang kanyang ama na bilhin ito para sa kanya, at ang lapis na iyon ang naging pagmamalaki at kagalakan ng bata. Pagkalipas ng ilang araw, matapos makarating sa Inglatera, inanyayahan ang pamilya na magmeryenda at uminom ng tsaa sa tahanan ng isang matandang babae. Habang nag-uusap ang mga nakatatanda, inilabas ng batang lalaki ang kanyang lapis at muli itong pinagmasdan nang may labis na paghanga, na para bang iyon na ang ika-isandaang pagkakataong ginawa niya ito. Biglang tumahimik ang usapan sa mesa. Habang tumutulo ang luha sa kanyang mga mata, tiningnan ng matandang hostess ang lapis at marahang sinabi, “Alam mo, ang asawa ko ay lumubog sakay ng HMS Lusitania nang ito ay lumubog noong panahon ng digmaan.” Dahan-dahang itinabi ng ama ng bata ang kanyang anak at mahinang ipinaliwanag kung gaano kahalaga sa ginang kung ibibigay niya rito ang kanyang mahalagang lapis. Kahit mahirap, lumapit ang bata at inilagay ito sa kanyang kamay. Muling napuno ng luha ang mga mata ng babae—ngunit sa pagkakataong ito, mga luha na ito ng pasasalamat. Pagkalipas ng mga taon, habang lumalaki ang bata at nagiging ganap na lalaki, napagtanto niya kung gaano kalalim ang aral na itinuro sa kanya ng kanyang ama nang araw na iyon—ang aral ng sakripisyong pagbibigay. Habang ibinabalik mo ang iyong mga ikapu at ibinibigay ang iyong mga handog, isipin ang dakilang halaga ng tunay na sakripisyo. Ang tunay na pagbibigay ay kadalasang may kapalit—ngunit binabago rin nito ang mga puso, kasama na ang sa atin.

Sabbth 33 ~ August 14, 2027

Kung Nasaan ang Iyong Puso

"Sapagkat kung saan naroon ang iyong kayamanan, naroon din ang iyong puso." — Mateo 6:21

Minsan ay sinabi ni Billy Graham, “Bigyan mo ako ng limang minuto para sa tseke ng isang tao, at sasabihin ko sa iyo kung nasaan ang kanilang puso.” Matalinong sinabi rin niya, “Kung maitutuwid ng isang tao ang kanyang pananaw sa pera, makakatulong ito na ituwid ang halos lahat ng iba pang aspeto ng kanyang buhay.” Ito ang dahilan kung bakit ginugol ni Hesus ang halos isang-katlo ng Kanyang mga turo sa pagtalakay tungkol sa pera at mga ari-arian. Alam Niya na ang kung paano natin pinamamahalaan ang ating mga mapagkukunan ay nagpapakita ng maraming bagay tungkol sa kondisyon ng ating mga puso. Kapag tinanggap natin si Hesus sa ating buhay at sinunod Siya sa bautismo, tayo ay lubos na nangangako sa Kanya. Siya ay nagiging ating Panginoon, at nangangahulugan ito na lahat ng mayroon tayo—ang ating mga katawan, ang ating oras, at oo, ang ating mga mapagkukunan—ay Kanya upang gamitin para sa Kanyang kaharian. Ngayon, maglaan ng ilang sandali upang pagnilayan ang iyong tseke. Ano ang sinasabi nito tungkol sa iyong puso? Ito ay isang mahirap na tanong, ngunit isa ito sa mga dapat nating itanong sa ating sarili. Kung ang iyong mga prayoridad ay kailangang isaayos, tandaan na hindi pa huli ang lahat para gumawa ng pagbabago. Sa pamamagitan ng biyaya ng Diyos, maaari tayong magsimulang muli. At habang ginagawa natin ito, hinahayaan nating ang pag-ibig ni Hesus ay bumaha sa ating buhay at baguhin tayo tungo sa Kanyang mapagbigay na wangis. Habang naghahanda kang ibalik ang iyong mga ikapu at ibigay ang mga handog, tandaan na ang iyong pagbibigay ay sumasalamin sa iyong puso. Ibinigay ni Hesus ang lahat para sa atin—ang Kanyang buhay, ang Kanyang pag-ibig, at ang Kanyang pagpapatawad. Siya ang sukdulang halimbawa ng pagkabukas-palad.

Sa mga Kamay ng Diyos

"Ang lupa ay sa Panginoon, at ang lahat ng narito, ang sanglibutan, at ang lahat ng naninirahan dito." —Awit 24:1, NIV

Minsan ay sinabi ng dakilang repormistang si Martin Luther, “Ang mga tao ay dumadaan sa tatlong pagbabagong-loob: Ang pagbabagong-loob ng kanilang isipan, ng kanilang puso, at ng kanilang pitaka. Sa kasamaang palad, hindi lahat nang sabay-sabay.” Ito ay nagpapakita ng isang malalim na katotohanan sa ating mga espirituwal na paglalakbay. Kapag tinanggap natin si Hesus bilang ating Panginoon at Tagapagligtas, tayo ay nababago sa maraming paraan, ngunit ang ating paglago tungo sa Kanyang wangis ay isang patuloy na proseso. Patuloy nating natututunan kung ano ang tunay na kahulugan ng pagsunod sa Kanya. Una nating ibinibigay sa Kanya ang ating buhay, at pagkatapos ay natututo tayong ibigay sa Kanya ang ating oras. Ngunit para sa marami sa atin, ang aspeto ng pananalapi ang kadalasang pinakamahirap isuko. Kumakapit tayo sa ating pera, na para bang sa anumang paraan ay atin ito. Ngunit ang totoo, lahat ng mayroon tayo— ang ating mga mapagkukunan, ang ating oras, ang ating mga talento—ay sa Kanya. Siya ang May-ari at Panginoon ng lahat ng ating pagkatao at lahat ng ating pag-aari. Sinabi rin ni Martin Luther, “Marami akong bagay na hawak, at nawala ko na ang lahat. Ngunit anuman ang inilagay ko sa mga kamay ng Diyos, iyon pa rin ang hawak ko.” Si Luther, sa kabila ng walang pagod na pagtatrabaho, ay namuhay nang mahinhin. Hindi niya hinangad ang kayamanan, at kahit na siya ay nagtrabaho nang husto, ang kanyang mga gantimpalang pinansyal ay minimal lamang. Ang mayroon siya ay inilagay niya sa mga kamay ng Diyos, nagtitiwala na ang tunay na seguridad at halaga ay matatagpuan sa pagsuko sa kalooban ng Diyos. Habang isinasauli mo ang iyong mga ikapu at handog ngayon, tandaan na ang paglalagay ng iyong mga kaloob sa mga kamay ng Diyos ang tanging paraan upang maangkin ang mga ito magpakailanman. Sa pamamagitan ng ating pagbibigay, ipinapakita natin ang tiwala sa Kanyang paglalaan at kinikilala na Siya ang Panginoon sa lahat ng aspeto ng ating buhay—ang ating isipan, ang ating puso, at oo, maging ang ating pitaka.

Sa mga Kamay ng Diyos

“‘Dalhin ninyo ang buong ikapu sa kamalig, upang magkaroon ng pagkain sa aking bahay; subukin ninyo ako sa bagay na ito,’ sabi ng Panginoong Makapangyarihan, ‘at tingnan ninyo kung hindi ko bubuksan ang mga bintana ng langit at ibubuhos ang labis na pagpapala na walang sapat na silid upang pag-iimbakan.’” —Malakias 3:10, NIV

Si John D. Rockefeller, isa sa pinakamatagumpay na industriyalista sa Amerika, ay nakilala hindi lamang dahil sa kanyang kayamanan kundi pati na rin sa kanyang pagkabukas-palad. Habang dumarami ang kanyang naipon na kayamanan, mas marami siyang naibibigay. Mula pa sa simula ng kanyang propesyon, isinabuhay na niya ang prinsipyo ng pagbabalik ng ikapu—ang tapat na pagbabalik sa Diyos ng ikasampung bahagi ng kanyang kinikita. Kalaunan sa kanyang buhay, ibinahagi niya ang karunungang ito: "Hindi ko sana maibibigay ang ikapu sa unang milyong dolyar na aking kinikita kung hindi ko ibinahagi ang aking unang suweldo, na isang dolyar at limampung sentimo bawat linggo." Ang pagbibigay ng ikapu ay hindi tungkol sa laki ng kaloob—kundi tungkol sa katapatan sa maliliit na bagay. Tinatawag tayo ng Diyos na maging tapat na katiwala ng lahat ng ipinagkatiwala Niya sa atin. Maliit man o malaki ang ating kinikita, hinihiling ng Diyos na ibalik natin sa Kanya ang ikasampung bahagi nito bilang banal na kaloob para sa Kanyang gawain. Habang ibinabalik mo ang iyong mga ikapu at ibinibigay ang mgahandog, tandaan na ang ikapu ay banal sa Panginoon. Ito ay itinalaga para sa Kanyang gawain, at nangangako Siyang pagpapalain tayo habang pinararangalan natin Siya sa pamamagitan ng ating katapatan. Hindi ginagarantiyahan ng Panginoon ang materyal na kayamanan, ngunit tinitiyak Niya sa atin ang mga espirituwal na pagpapala—kapayapaan, kagalakan, at ang katiyakan na tayo ay lumalakad ayon sa Kanyang kalooban.

Huwag Limitahan ang Diyos

"Kung kayo nga, na masasama, ay marunong magbigay ng mabubuting kaloob sa inyong mga anak, gaano pa kaya ang inyong Ama sa kalangitan na magbibigay ng Banal na Espiritu sa mga humihingi sa Kanya!" - Lucas 11:13

Naibigay na ng meteorologo ang ulat sa lagay ng panahon—inaasahan ng lahat ang pagdating ng isang malakas na bagyong may kulog at kidlat. Ngunit gusto ni Sando na mamasyal at inaasam ang maaliwalas na kalangitan. Gusto niya ng sikat ng araw. Lumabas siya, tumayo sa lupa na nakataas ang mga kamay sa langit, at nanalangin: “Panginoon, patawarin po ninyo ako, ngunit ang inyong anak na babae ay magdarasal ng isang makasariling panalangin. Maaari po ba Ninyo akong bigyan ng sikat ng araw, kahit man lang sa mga oras ng umaga? Alam kong hinulaang magkakaroon ng bagyo, ngunit naniniwala ako na maaari Ninyo itong baguhin kung nais Ninyo. Bago lang ako sa bayan, at gusto kong bumisita sa ilang lugar at kumuha ng mga litrato.” Sa loob lamang ng ilang minuto, unti-unting naglaho ang maiitim na ulap, at nagsimulang sumikat nang maliwanag ang araw. “Salamat,” bulong ni Sando. “Salamat sa pagpapasaya mo sa akin, Daddy.” Sumakay siya sa kanyang sasakyan, at nagmaneho sila papunta sa bayan. Nang araw na iyon, nanatili ang araw sa labas hanggang alas-4:00 ng hapon, nang biglang bumalik ang bagyo nang buong lakas. Habang tumatakbo si Sando para magtago, natawa siya sa sarili, “Bakit hindi ako humingi ng sikat ng araw buong araw? Bakit ko nilimitahan ang Diyos?” Marami sa atin ang gumagawa rin ng ganito. Ipinapaalala sa atin ng Salita ng Diyos na kahit ang mga magulang sa lupa ay mahilig magbigay ng mabubuting kaloob sa kanilang mga anak. Gaano pa kaya higit ang pananabik ng ating Ama sa langit na pagpalain tayo nang sagana, higit pa sa ating kayang isipin! Ngunit kung minsan, nililimitahan natin Siya. Nililimitahan natin ang Kanyang mga pagpapala sa pamamagitan ng ating kakulangan ng pananampalataya, sa pamamagitan ng pagpigil sa ating tiwala, at maging sa pamamagitan ng pagpigil sa ating mga handog. Nangako Siya na "bubuksan Niya para sa inyo ang mga dungawan ng langit at ihuhulog Niya sa inyo ang isang pagpapala na walang sapat na silid upang tanggapin ito" (Malakias 3:10).

Pagbubukas ng mga Pintuan ng Pag-asa

“Narito, ako'y gagawa ng isang bagong bagay; ngayo'y lilitaw ito; hindi ba ninyo malalaman? Gagawa nga ako ng daan sa ilang, at mga ilog sa ilang.” —Isaias 43:19

Mataas sa paanan ng Kabundukan ng Caucasus ay matatagpuan ang Nalchik, isang lungsod na may humigit-kumulang 250,000 katao. Ang pangalan nito, na nangangahulugang "maliit na sapatos ng kabayo" sa mga lokal na wika, ay sumasalamin sa natatanging lokasyon ng lungsod sa loob ng isang kalahating bilog ng mga bundok. Ang Nalchik ay tahanan ng mayamang timpla ng mga tao at kultura—isang pagkakaiba-iba na patuloy na humuhubog sa karakter ng lungsod. Ang banayad na klima, malinis na hangin sa bundok, at mga bukal ng mineral ang dahilan kung bakit ito isang kilalang destinasyon para sa kalusugan at kagalingan sa rehiyon ng Caucasus. Isang bagong sentro ng impluwensya sa lungsod ang nabubuo sa Nalchik, na may layuning lumikha ng isang lugar kung saan ang magkakaibang mamamayan ng lungsod ay makakaranas ng praktikal na pangangalaga at pagpapala. Ang Voskhozhdeniye Health Center ay mag-aalok ng mga programa sa kalusugan at kalakasan ng katawan, kagalingang pangkaisipan, at suporta para sa mga batang may kapansanan. Matatagpuan sa isang lumalaking lugar ng lungsod, ang sentro ay magiging isang lugar kung saan maaaring kumonekta ang mga tao, at maaaring lumago ang mga ugnayan. Ang inyong mga donasyon sa World Mission Unusual Opportunities Fund ay nakatulong sa paglulunsad ng sentrong ito sa North Caucasus Mission. Ang pondo ay nagbibigay-daan sa General Conference na mabilis na tumugon kapag binuksan ng Diyos ang mga hindi inaasahang pinto para sa misyon, na nagbibigay ng napapanahong suporta para sa mga espesyal na proyekto na may potensyal na baguhin ang mga buhay at komunidad. Ang isang bahagi ng mga regular at hindi nakatalagang handog ngayon ay susuporta sa World Mission Unusual Opportunities Fund. Habang nagbibigay ka, may panalanging isaalang-alang kung paano makakatulong ang iyong pagkabukas-palad na magbukas ng mga pinto, matugunan ang mga pangangailangan, at magdala ng pangmatagalang pag-asa sa mga tao sa mga lungsod tulad ng Nalchik at sa iba pang mga lugar.

Ang Puso ng Isang Bukas-Palad na Nagbibigay

"Katotohanang sinasabi ko sa inyo, ang sinumang hindi tumatanggap sa kaharian ng Diyos na gaya ng isang maliit na bata ay hindi papasok doon sa anumang paraan." —Lucas 18:17

Ang kilalang mangangaral na si Charles Spurgeon ay minsang nakatanggap ng imbitasyon mula sa isang mayamang lalaki na pumunta at mangaral sa kanyang simbahan sa kanayunan. Ang layunin ng kaganapan ay upang makalikom ng pondo upang makatulong sa pagbabayad ng utang sa pagtatayo ng simbahan. Ang lalaki, sabik na mapabilib si Spurgeon, ay tiniyak sa kanya na aalagaan siya nang mabuti. "Malaya kang tumira sa alinman sa aking mga tahanan," aniya, "ang aking bahay sa probinsya, ang aking bahay sa bayan, o ang aking tahanan sa tabing-dagat." Gayunpaman, si Spurgeon ay tumugon nang maikli ngunit tahasang tugon: “Ibenta mo ang isa sa mga lugar at bayaran mo mismo ang utang.” Ang materyal na kayamanan ay hindi nangangahulugang isang bukas-palad na espiritu. Ang pagiging bukas-palad ay hindi tungkol sa kung gaano karami ang mayroon tayo, kundi tungkol sa pusong ginagamit natin sa pagbibigay. Madaling isipin na ang kayamanan ay awtomatikong isinasalin sa pagiging mapagbigay, ngunit ang tunay na pagkabukas-palad ay higit pa sa kung ano ang kaya nating ibigay sa pisikal na paraan. Kaya, ano ang ibig sabihin ng pagiging isang "mabuting tagapagbigay?" Itinuro sa atin ni Hesus, sa Kanyang karunungan, na upang maging isang mabuting tagapagbigay, kailangan muna nating matutunan kung paano tumanggap. Sa Lucas 18:17, sinabi Niya sa atin, "Katotohanang sinasabi ko sa inyo, ang sinumang hindi tumanggap sa kaharian ng Diyos na tulad ng isang maliit na bata ay hindi papasok doon sa anumang paraan" (NIV). Ipinapaalala nito sa atin na ang pagkabukas-palad ay nagsisimula sa pagtanggap—pagtanggap sa pagmamahal, biyaya, at pagbabagong malayang iniaalok sa atin ng Diyos. Habang naghahanda tayo sa pagbibigay ng ating mga handog, hilingin natin sa Diyos na tulungan tayong maging "mabuting tumanggap"—upang tanggapin ang Kanyang pag-ibig, Kanyang biyaya, at Kanyang paglalaan nang walang pag-aalinlangan. Nawa'y maging "mabuting tagapagbigay" rin tayo, na iaalay ang ating oras, talento, at mga mapagkukunan upang isulong ang Kanyang kaharian.

Mga Pagpapala ng Taglagas

"Mangyayari na bago sila tumawag, sasagot ako; at habang nagsasalita pa sila, diringgin ko..." —Isaias 65:24

Isang magandang araw ng Oktubre, naranasan ni Hanna at ng kanyang pamilya ang isang sandali ng purong pagpapala. Nasa simbahan sila para ihandog ang kanilang sanggol na babae, napapaligiran ng pagmamahal at pagsamba, at plinano nilang gugulin ang buong araw kasama ang kanilang pamilya sa simbahan. Maayos naman ang lahat—hanggang sa hindi inaasahang magbago ang panahon. Nagsimulang umihip ang malalakas na hangin, at biglang bumaba ang temperatura. Sinubukan ng pamilya na manatiling mainit, ngunit nagsisimula nang mawala ang lamig sa saya ng araw. Sa gitna ng hindi inaasahang matinding lamig, iniabot ng isang kaibigan ng pamilya kay Hanna ang isang plastik na supot at hiniling na ilagay niya ito sa bag ng mga lampin ng kanyang sanggol. Noong panahong iyon, hindi niya ito masyadong inisip — sinunod na lang niya ang kahilingan ng kanyang kaibigan. Ngunit nang matapos ang serbisyo, marahang ipinaalala sa kanya ng kaibigan ni Hanna na buksan ang bag. At laking gulat niya, ang bag ay puno ng isang magandang hinabi na krema at berdeng sumbrero ng sanggol, maliliit na kulay rosas na ribbon, isang headband, at magaan na damit pang-taglamig, na tamang-tama para sa biglaang pagbaba ng temperatura. Para bang inaasahan na ng Diyos ang pangangailangan ni Hanna bago pa man niya alam na mayroon na siya nito. Habang tinitingnan ni Hanna ang mga bagay, hindi niya maiwasang maisip ang Isaias 65:24. Bago pa man siya makahingi, naglaan na ang Diyos. Ang Kanyang paglalaan ay eksakto kung ano ang kailangan ni Hanna sa sandaling iyon. Habang nagbibigay tayo ng ating mga ikapu at mga handog na pangako (regular at sistematikong mga handog), tandaan natin na ang Diyos ay nagbibigay sa atin bago pa man tayo humingi. Magtiwala tayo na alam Niya ang ating mga pangangailangan at tutugunan Niya ang mga ito, tulad ng lagi Niyang ginagawa. Unahin ang Diyos, at Siya ang bahala sa iba.

Sabbth 40 ~ October 2, 2027

Ang Baliktad na Kaharian

"Kaya naman ang mga huli ay mauuna, at ang mga una ay mahuhuli. Sapagkat marami ang tinawag, ngunit kakaunti ang napili." —Mateo 20:16

Para sa isang bata, ang pagpili ng mga koponan para sa laro ng basketball o soccer ay maaaring maging isang napakahirap na proseso. Natatandaan mo ba ang pakiramdam noon? Ang pinakamahuhusay na manlalaro ang unang pinipili, kasunod ang pinakasikat. Naghihintay ka, at naghintay, habang tinatawag ang mga pangalan ng iyong mga kaibigan, at ang grupo ng mga hindi pa napipili ay lumiliit. Nabubuo ang pagkabalisa—ang pangalan mo na ba ang huling tatawagin? Noong narito si Jesus sa lupa, patuloy Niyang hinamon ang kaisipang “ako muna bago ang iba.” Ang kahariang inilalarawan Niya ay puno ng mga sorpresa. Binaligtad Niya ang mga inaasahan ng mundo: "Ang huli ay mauuna, at ang una ay mahuhuli" (Mateo 20:16). Itinuro Niya na "sinuman sa inyo na gustong maging dakila ay dapat maging lingkod ninyo" (Mateo 20:26) at ang maamo, hindi ang malalakas, ang magmamana ng lupa. Nang pumili si Hesus ng Kanyang pangkat ng labindalawang disipulo, hindi Niya pinili ang mga pinakamahuhusay, ang mga pinakamaedukado, o ang mga pinakakilala. Sa katunayan, pumili Siya ng mga ordinaryong tao —mga mangingisda, isang maniningil ng buwis, at iba pa na may kaunti o walang katayuan sa lipunan. Hindi interesado si Hesus sa panlabas na anyo o kasikatan; naghahanap Siya ng mga pusong handang sumunod sa Kanya at maglingkod sa Kanyang mga layunin. Malugod na tinatanggap ang lahat. Gayunpaman, may isang mahalagang kinakailangan: Dapat tayong maging handa na unahin ang Diyos. Dapat natin Siyang ilagay sa pinakasentro ng ating buhay at hayaan Siyang hubugin ang ating mga prayoridad, ang ating mga relasyon, at ang paraan ng paggamit natin ng ating oras at pera. Nawa'y maipakita ng iyong kaloob ang iyong pagtatalaga sa Kanyang kaharian, kung saan ang mga una ay nahuhuli, at ang mga huli ay nauuna. Nawa’y ihuli natin ang ating mga sariling kagustuhan at unahin ang Diyos.

Sabbth 41 ~ October 9, 2027

Walang Kapantay na Tagapagbigay

“At iyong aalalahanin ang Panginoon mong Dios, sapagka't siya ang nagbibigay sa iyo ng kapangyarihang magkaroon ng kayamanan, upang kaniyang papagtibayin ang kaniyang tipan na kaniyang isinumpa sa iyong mga magulang, gaya nga sa araw na ito.” — Deuteronomio 8:18

Ang Diyos, sa Kanyang walang hanggang kabutihan, ay naglalaan para sa lahat. Ang Kanyang biyaya ay hindi lamang limitado sa mga tapat; pinagpapala Niya ang lahat ng nilikha. Gayunman, tayong mga anak ng Diyos, na lumalakad ayon sa Kanyang mga daan, ay tinawag upang gamitin ang mga yamang ipinagkatiwala Niya sa atin para sa isang higit na dakilang layunin. Sa mundong ito, marami ang nakapag-ipon ng malaking kayamanan. Ginagamit ng ilan ang kanilang mga ari-arian at kayamanan upang pagpalain ang iba, tulungan at iangat ang kalagayan ng mga kapus-palad, at makibahagi sa misyon ng Diyos na ipahayag ang Kanyang pag-ibig at katarungan. Ngunit nakalulungkot, marami pang iba ang nag-iimbak ng kanilang kayamanan, namumuhay sa karangyaan nang hindi isinasaalang-alang ang mga pangangailangan ng mga mahihirap. Nakalimutan nila ang mga salita ng Deuteronomio 8:18: Ang Diyos ang nagbibigay sa atin ng kapangyarihan upang magkamit ng kayamanan. Lahat ng mayroon tayo, bawat biyayang ating tinatamasa, ay mula sa Kanya. Mayroong mapanganib na maling paniniwala na ang kayamanan ay atin sa pamamagitan ng ating sariling kagagawan, na atin ito upang ingatan at panghawakan nang hindi iniisip ang mga nangangailangan. Ngunit ang kayamanan ay hindi lamang para sa ating sariling kasiyahan—ito ay isang kasangkapan, isang biyayang dapat ibahagi. Habang naghahanda tayong dalhin ang ating mga ikapu at mga handog na pangako sa harap ng Panginoon, ipanalangin natin ang mga pusong bukas at mapagbigay. Ang mga yamang hawak natin ay hindi atin, kundi ipinagkatiwala sa atin upang isulong ang gawain ng kaharian ng Diyos sa lupa.

Gumising sa Iyong Tunay na Pagkakakilanlan

"Magbigay ang bawat isa ayon sa ipinasiya ng kaniyang puso, huwag mag-atubili o dahil sa sapilitan: sapagkat iniibig ng Diyos ang masayang nagbibigay." —2 Corinto 9:7, NIV

Sa puso ng Zimbabwe, isang pastol ang nagpapastol ng kanyang mga tupa nang marinig niya ang nakalulunos na pagnguya ng isang inabandunang batang leon. Dahil sa habag, kinuha niya ang batang leon at pinalaki ito kasama ng kanyang mga tupa. Lumaki ang leon kasama ng kawan, hindi alam ang tunay nitong kalikasan, at namuhay nang ligtas, ngunit may pag-iisip ng isang tupa. Isang araw, habang umiinom ang leon mula sa isang balon ng tubig kasama ang mga tupa, nakarinig siya ng isang nakakatakot na ungol. Isang mabangis at mabangis na leon ang lumabas mula sa kagubatan. Sa takot, tumakbo ang batang leon para magtago, naghahanap ng ligtas kasama ang mga tupa. Ngunit sa paglipas ng mga araw, isang pambihirang bagay ang nangyari. Habang umiinom muli, nakita niya ang isa pang leon sa tubig—at napagtanto niyang ito ay ang kanyang repleksyon. Nabuhay siya bilang isang tupa, ngunit sa sandaling iyon, natuklasan niya na siya ay isang bagay na mas dakila. Sinubukan niyang umungol, ngunit ang tanging lumabas ay ungol ng isang tupa. Ngunit sa ikawalong pagsubok, isang malakas na ungol ang kumawala sa kanyang dibdib—isang ungol na yumanig sa lupa. Sa wakas, naunawaan niya: Hindi siya isang tupa; isa siyang leon, ipinanganak upang umungal, mamuno, at maghari. Kung paanong natuklasan ng leong ito ang kanyang tunay na pagkakakilanlan, tayo rin ay nilikha ayon sa wangis ng isang Diyos na nagbibigay. Ginawa tayo ng ating Ama sa langit upang maging matapang, mapagbigay, at mapagbago. Nilikha tayo na may espiritu ng kasaganaan at pagmamahal, hindi upang mamuhay sa takot o kakulangan, kundi upang mamuhay bilang mga mapagbigay na nagbibigay, na sumasalamin sa Kanyang kabutihan sa mundo. Habang dinadala natin ang ating mga ikapu at mga handog na pangako sa harap ng Panginoon, tandaan natin na tayo ay nilikha ayon sa wangis ng isang mapagbigay at mapagbigay na Diyos.

Pagsasaayos ng Ating Pananagutan sa Panginoon

""Pagkatapos ng mahabang panahon, bumalik ang panginoon ng mga aliping iyon at nakipag-ugnayan sa kanila." —Mateo 25:19, NIV

Pagkaantala—kung gaano natin ito kinasusuklaman, kung gaano tayo madalas na nagiging mainipin at hindi mapakali kapag ang mga bagay ay hindi nangyayari sa ating takdang panahon. Maging ito man ay paghihintay ng tawag, paghihintay ng pagpapala, o paghihintay ng kasagutan sa isang panalangin, ang pagkaantala ay may paraan upang subukin ang ating mga puso. Ipinapakita nito kung ano talaga ang nasa loob natin—ang ating pasensya, ang ating pagkatao, ang ating katapatan. Sa talinghaga ng sampung dalaga, makikita natin kung paano tayo maaaring maapektuhan ng pagkaantala. “Sila'y nangag-antok na lahat at nangakatulog” (Mateo 25:5)—sila ay naging pabaya, naagaw ang kanilang pansin ng ibang mga bagay, at nawalan ng pagpapahalaga sa mga bagay na tunay na mahalaga. Dahil sa pagkaantala, maaari nating malimutan na tayo ay mga katiwala ng Diyos, ang kahalagahan ng pagiging handa sa nalalapit na pagbabalik ng Panginoon, at ang tungkuling ipinagkatiwala Niya sa ating buhay. Isaalang-alang ang talinghaga ng masamang alipin sa Mateo 24:48–50: “Ngunit ipagpalagay na ang aliping iyon ay masama at sasabihin sa kanyang sarili, ‘Matatagalan pa ang aking panginoon,’ at pagkatapos ay sisimulan niyang bugbugin ang kanyang mga kapwa alipin at kumain at uminom kasama ng mga lasenggo” (NIV). Ipinapakita ng pag-uugali ng alipin kung gaano kadaling maging pabaya kapag iniisip nating ipinagpapaliban ng ating Panginoon ang Kanyang pagbabalik. Babalik ang ating Panginoon. Pagdating Niya, titingnan Niya kung paano natin pinangasiwaan ang oras, mga mapagkukunan, at mga pagkakataong ibinigay Niya sa atin. Sinayang ba natin ang mga ito? Matalinong ginamit ba natin ang mga ito? Namuhay ba tayo nang may pusong tapat at tagapangasiwa, o naging tamad at nagpakasasa ba tayo sa Kanyang pagpapaliban? Habang nagbabalik tayo ng mga ikapu at nagbibigay ng mga handog na pangako, magbigay tayo nang bukas-palad, alam nating ang ating pagbibigay ay sumasalamin sa ating kahandaan para sa Kanyang pagbabalik.

Sabbth 44 ~ October 30, 2027

Pagkabukas-Palad na Pinapatnubayan ng Banal na Espiritu

"Kaya't magbigay ang bawat isa ayon sa kaniyang ipinasiya sa kaniyang puso; huwag mabigat sa loob o dahil sa pangangailangan; sapagkat iniibig ng Diyos ang masayang nagbibigay." — 2 Corinto 9:7

Iilan lamang sa mga pangyayari sa Banal na Kasulatan ang nagpapakita ng gayong kahanga-hangang pagkabukas-palad tulad ng pagbibigay ng mga handog para sa santuwaryo sa ilang. Napakasagana ng pagbibigay ng mga tao, anupa't kinailangan pang mag-utos si Moises na itigil na nila ang paghahandog! Sinasabi ng Bibliya: "Nang magkagayo'y nag-utos si Moises at ipinadala nila ang salita sa buong kampo, na sinasabi, 'Huwag nang gumawa pa ng handog ang lalaki o babae para sa santuwaryo.' Kaya't pinigilan ang mga tao sa pagdadala pa, sapagkat ang mayroon na sila ay higit pa sa sapat para sa lahat ng gawain" (Exodo 36:6, 7, NIV). Ang diwa ng pagkabukas-palad na ito ay nagpatuloy sa sinaunang simbahan. Sinasabi sa atin ng Mga Gawa 4:32–35: "Ang lahat ng mga mananampalataya ay nagkakaisa sa puso at pag-iisip. Walang sinuman ang nagsabing sarili nila ang alinman sa kanilang mga ari-arian, kundi ibinahagi nila ang lahat ng kanilang ariarian. . . . Walang sinumang nangangailangan sa kanila. Sapagka't paminsanminsan ay ipinagbibili ng mga may-ari ng lupa o bahay ang mga ito, at dinadala ang pera mula sa mga pinagbilhan at inilagay sa paanan ng mga apostol; at ipinamamahagi ito sa bawat isa ayon sa pangangailangan ng bawat isa" (NIV). Kaya, ano ang naging pangunahing dahilan ng gayong bukas-palad at walang pagiimbot na pagbibigay? Ito ay ang Banal na Espiritu—ang Espiritung kumikilos sa puso ng mga tao. Sa pamamagitan ng Kanyang kapangyarihan, pinukaw ng Banal na Espiritu ang mga Israelita at ang mga mananampalataya sa unang iglesiang Kristiyano na magbigay nang sagana, hindi dahil sa obligasyon, kundi dahil sa malalim na pagkabukas-palad na bunga ng Kanyang paggabay. Ang Banal na Espiritu ang tunay na Direktor ng Pangangasiwang Kristiyano (Stewardship Director). Siya ang pumapatnubay sa atin sa ating pagbibigay at tumutulong upang maunawaan natin na ang lahat ng ating tinataglay ay pag-aari ng Diyos, at tayo ay Kanyang mga katiwala. Habang tayo'y nagbibigay, makinig tayo sa marahan at maliit na tinig ng Banal na Espiritu sa ating mga puso.

Sabbth 45 ~ November 6, 2027

Nasaan ang Iyong Kayamanan

"Sapagkat kung saan naroon ang iyong kayamanan, naroon din ang iyong puso." —Mateo 6:21

Ipinapaalala sa atin ni Ellen G. White ang estratehiya ng diyablo upang ilihis tayo mula sa tunay na layunin ng ating buhay. Isinulat niya, "Maaari nilang ipahayag ang kanilang nais, ngunit mas pinahahalagahan lamang nila ang pera kaysa sa tagumpay ng kaharian ni Kristo, o ang pagkalat ng mga katotohanang kinasusuklaman natin" (Spiritual Gifts, vol. 1, p. 179).

Ang katotohanan ay, ang ating teolohiya, ang ating paglilingkod, ang ating ministeryo ay maaaring maging tama, ngunit kung kontrolado ng diyablo ang ating pananalapi, para bang hawak niya ang mga hibla ng ating mga puso. Gaano man natin ipinapahayag na mahal natin ang Diyos at hinahangad ang pagsulong ng Kanyang kaharian, ang pagsubok sa ating tunay na debosyon ay nahahayag sa paraan ng ating paghawak sa mga yamang ipinagkatiwala Niya sa atin.

Tanungin natin ang ating mga sarili ng ilang mahirap at malalim na mga tanong ngayon:
·Ano ba talaga ang pinaka-importante sa buhay ko?
·Ano ba ang nasa sentro ng puso at isipan ko?
·Ano ang bumabagabag sa aking mga iniisip sa buong araw?
·Ano ang mas nakakatuwa sa akin—ang makitang umunlad ang aking negosyo, ang makatanggap ng mas malaking suweldo, o ang pagsusulong ng kaharian ng Diyos?

Madaling sabihin na ang kaharian ng Diyos ang pinakamahalaga sa atin, ngunit iisa lamang ang tunay na paraan upang masubukan ang pahayag na iyan. Maaari tayong mangaral, umawit, maglingkod, at magsagawa ng mga gawa ng kawanggawa, ngunit kung hindi natin maiaayon ang ating pananalapi sa kalooban ng Diyos, mananatili tayong bihag ng mga makamundong pagnanasa, at ang diyablo ay patuloy na may impluwensya sa ating buhay.

Habang ibinibigay natin ang ating mga ikapu at mga handog na pangako, magbigay tayo nang may mga pusong tunay na isinuko sa misyon ng Diyos.

Ano ang Ibig Sabihin ng Magbigay Nang May Sakripisyo?

"Sapagkat silang lahat ay naghulog mula sa kanilang kasaganaan; ngunit siya, mula sa kanyang kahirapan, ay naghulog ng lahat ng kanyang ari-arian, ang kanyang buong ikabubuhay." —Marcos 12:44

Ano ang ibig sabihin ng pagbibigay nang may sakripisyo? Sinagot ni Hesus ang tanong na iyan sa pamamagitan ng kuwento ng balo at ng kanyang dalawang lepta. Maliit ang halaga ng kanyang kaloob ngunit malaki ang sakripisyo dahil nagbigay siya mula sa kanyang pangangailangan kaysa sa kanyang kasaganaan. Ang sakripisyong pagbibigay ay hindi nasusukat sa dami ng ating ibinibigay, kundi sa tiwala na inilalagay natin sa Diyos kapag tayo ay nagbibigay.

Ang pagbibigay nang may sakripisyo ay ang pag-una sa misyon ng Diyos kaysa sa ating sariling kaginhawahan, na naniniwalang ipagkakaloob Niya ang ating mga pangangailangan habang tinutulungan natin ang mga espirituwal na pangangailangan ng iba.
Ngayon, mayroon tayong pagkakataong magtiwala sa Diyos habang tayo ay nagbibigay. Sa buong mundo, dinadala ng mga pioneer ng Global Mission ang pag-asa ni Hesus sa mga taong hindi pa nakarinig ng Kanyang pangalan. Ang inyong sakripisyong handog ay nakakatulong upang maging posible ang kanilang ministeryo sa pamamagitan ng pagsuporta sa pagtatanim ng simbahan at pagbabahagi ng ebanghelyo sa mga komunidad na hindi pa naaabot.

Sa pagbabalik natin ng ating mga ikapu at pag-aalay ng ating mga handog, nawa'y magbigay tayo nang may mga pusong lubos na nagtitiwala sa Diyos. Nawa'y maipahayag ng ating mga kaloob ang ating pasasalamat sa sakripisyo ni Kristo at ang ating pangakong ipakilala Siya sa bawat tao.

Pagtitiwala sa Tinapay na Mula sa Langit

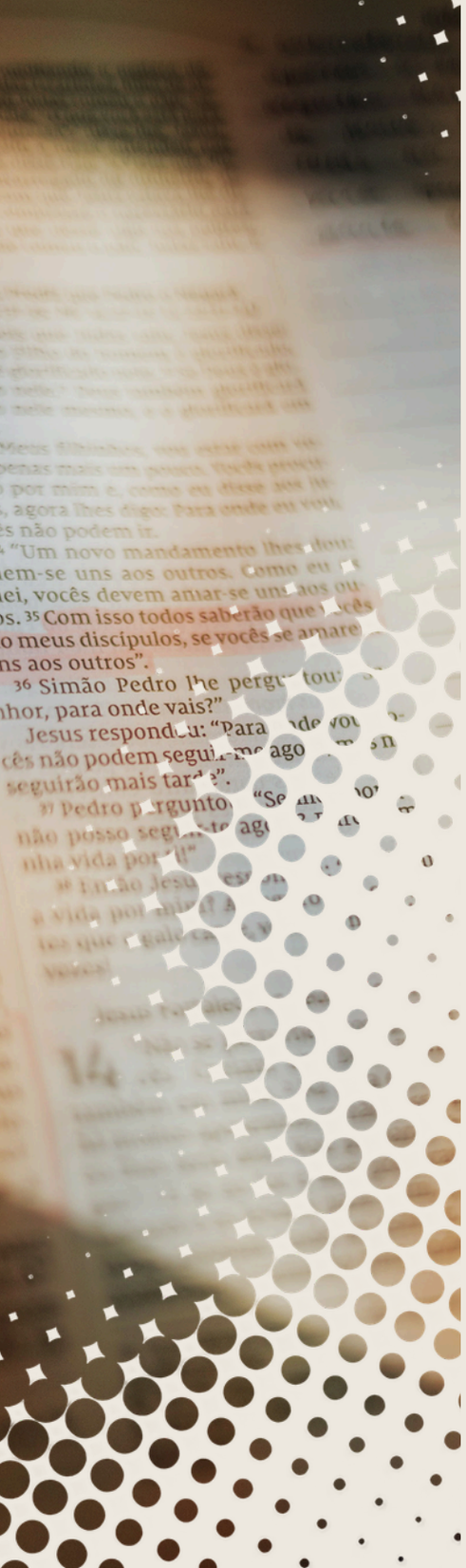
“Ako'y naging bata, at ngayo'y matanda na; gayon ma'y hindi ko nakita ang matuwid na pinabayaan, ni ang kaniyang lahi man ay nagpapalimos ng tinapay.” — Awit 37:25

Ang ating Ama ay handang maglaan para sa mga pangangailangan ng Kanyang mga anak. Si David, sa kanyang katandaan, ay pinuri ang Panginoon sa mga salitang ito: “Ako'y naging bata, at ngayo'y matanda na; gayon ma'y hindi ko nakita ang matuwid na pinabayaan, ni ang kaniyang lahi man ay nagpapalimos ng tinapay” (Awit 37:25). Ang mga salitang ito ay nagpapaalala sa atin ng tapat na paglalaan ng Diyos sa ating buhay.

Ang himala ng pagpapakain sa limang libo ay isang makapangyarihang pagpapakita ng masaganang pagpapala ni Hesus habang tinutustusan Niya ang mga pangangailangan ng Kanyang mga tagasunod. Isang napakaraming tao ang sumunod kay Hesus, at nang makita Niya sila, sinasabi sa atin ng Ebanghelyo ni Mateo na “Nahabag Siya sa kanila, at pinagaling Niya ang kanilang mga maysakit” (Mateo 14:14). Ang saloobin ni Hesus sa mga nangangailangan ay palaging may habag, at handa pa rin Siyang tustusan ang mga nangangailangan ngayon.

Inalagaan ni Hesus ang karamihan at tinugunan ang kanilang mga pangangailangan. Gamit lamang ang limang tinapay at dalawang isda, mahimalang pinakain Niya ang libu-libo (Mateo 14:17–20). Ang himalang ito ay hindi lamang nagpapakita na si Jesus ang naglalaan ng mga pangangailangan ng Kanyang mga tagasunod, kundi nagsisilbi ring paunang larawan ng Huling Hapunan, na sumasagisag sa Kanyang sariling buhay bilang Tinapay na mula sa langit (Juan 6:51).

Patuloy na ipagkakaloob ng Diyos ang ating mga pangangailangan. Habang dinadala natin ang ating regular at sistematikong mga handog, magtiwala tayo sa Kanyang paglalaan at ipahayag ang ating pasasalamat kay Jesus, ang Tinapay na mula sa langit, na patuloy na nagbibigay sa atin ng lakas at nagpapanatili ng ating buhay. Nawa'y magbigay tayo nang may mga pusong nagpapasalamat, batid na ang mga pagpapala ng Diyos ay laging sagana.

Tapat na Pagbibigay

"Parangalan mo ang Panginoon ng iyong mga ari-arian, at ng mga unang bunga ng lahat ng iyong ani; sa gayo'y mapupuno ng sagana ang iyong mga kamalig, at ang iyong mga alilisan ay aapawan ng bagong alak." —Kawikaan 3:9, 10

Ang konsepto ng pagbibigay ng ikapu ay malalim na nakaugat sa Banal na Kasulatan, at isa sa mga pinakaunang pagbanggit ay matatagpuan sa Genesis 14. Ang kuwento ay naganap matapos salakayin ang lungsod ng Sodoma ng apat na haring Elamita. Hindi lamang kinuha ng mga haring ito ang lahat ng kayamanan ng Sodoma at Gomorra bilang samsam, kundi binihag din nila ang mga tao, kabilang ang pamangkin ni Abram na si Lot, at ang kanyang pamilya, at dinala sila bilang mga alipin.

Nang malaman ni Abram ang tungkol sa pagkabihag, tinipon niya ang kanyang mga sinanay na lingkod at nagtungo upang iligtas si Lot at ang mga tao ng Sodoma. Sa biyaya ng Diyos, nagtagumpay si Abram na maibalik ang mga tao at ang mga ari-arian. Bilang pasasalamat, inalok ng hari ng Sodoma kay Abram ang lahat ng kayamanang nabawi sa pagsagip. Isipin mo na lang na inalok ka ng kayamanan ng dalawang buong lungsod!

Ngunit si Abram, sa kanyang katapatan sa Diyos, ay tumangging tanggapin ang kayamanan para sa kanyang sarili. Sa halip, nagbigay siya ng ikasampung bahagi—isang ikapu—ng mga nabawing ari-arian kay Melquisedec, ang mataas na saserdote ng Diyos. Ang gawa ng katapatan ni Abram ay hindi lamang nagbigay-pugay sa Diyos kundi nagbigay din sa kanya ng titulong "Ama ng mga Tapat."

Habang pinagninilayan natin ang halimbawang ito, ipinapaalala sa atin na ang tunay na pananampalataya ay naipapakita sa pagsunod sa mga utos ng Diyos. Kung paanong pinarangalan ni Abram ang Diyos sa pamamagitan ng kanyang ikapu, tayo rin ay tinawag upang parangalan ang Diyos sa pamamagitan ng ating mga ikapu at mga handog.

Tapat na Pagbibigay

"Huwag kang matakot; yumaon ka at gawin mo ang iyong sinabi, ngunit igawa mo muna ako ng isang maliit na tinapay mula roon, at dalhin mo sa akin; at pagkatapos ay gumawa ka para sa iyo at sa iyong anak. Sapagkat ganito ang sabi ng Panginoon, ng Dios ng Israel, 'Ang lalagyan ng harina ay hindi mauubos, ni ang banga ng langis ay hindi matutuyo, hanggang sa araw na magpaulan ang Panginoon sa lupa.'" —1 Hari 17:13, 14

Nakatago sa kuwento ng mga pakikipagtagpo ni Elias kay Haring Ahab ang isang kahanga-hangang kuwento ng sakripisyo at pangako—ang kuwento ng balo ng Sarepta, na nakatala sa 1 Hari 17:9–16. Nang unang makasalubong ni Elias ang balo, namumulot ito ng mga panggatong upang maghanda ng apoy. Tinawag siya ni Elias at humingi ng tubig na maiinom. Habang papunta siya upang kumuha ng tubig, humingi rin si Elias ng tinapay. Ipinaliwanag niya na sapat na lamang ang harina at langis niya para sa isang huling pagkain, at pagkatapos nito ay inaasahan nilang mamamatay sa gutom ang kaniyang anak.

Ngunit tiniyak siya ni Elias sa pamamagitan ng mga salita ng 1 Hari 17:13, 14. Dapat ba nating hilingan ang isang balo na nasa ganoong kahirap na kalagayan na suportahan ang gawain ng Diyos sa pamamagitan ng pagbibigay ng ikapu? Sinasabi sa atin ng Bibliya na ang balo ng Zarepta, kahit na nangangailangan din, ay ibinahagi ang kanyang huling pagkain kay Elias. Bilang kapalit, pinigilan ng Diyos ang kanyang harina at langis na maubos, na iniligtas ang kanyang buhay at ang buhay ng kanyang anak.

Habang ibinabalik natin ang ating mga ikapu at handog sa Diyos, alalahanin natin ang kuwento ng balo ng Sarepta at mapanatag sa kaalamang ang Diyos, na siyang naglaan para sa kanya, ay maglalaan din ng ating mga pangangailangan. Magbigay tayo, hindi mula sa kasaganaan, kundi nang may pananampalataya, na nagtitiwala sa Kanyang mga pangako.

Pagsuporta sa Gawain ng Diyos

"Ito ang bagay na iniutos ng Panginoon, na sinasabi, 'Kumuha kayo mula sa inyo ng isang handog sa Panginoon: sinumang may kusang-loob na puso ay magdala niyaon na pinakahandog sa Panginoon.'" —Exodo 35:4, 5

Sa gawain ng ating iglesia, marami tayong kailangang paglaanan, tulad ng mga proyekto sa pagpapatayo ng mga gusali, pagpapanatili at pagkukumpuni ng mga pasilidad, mga bayarin sa kuryente at tubig, mga kagamitang pang-edukasyon, at marami pang iba. Noong itinatayo ang santuwaryo noong panahon ni Moises, iniutos ng Diyos na ang mga handog ay kunin mula sa mga tao, ngunit mula lamang sa mga may kusang-loob na puso.

Sinasabi sa atin ng Bibliya, "Ito ang bagay na iniutos ng Panginoon, na sinasabi, 'Kumuha kayo mula sa inyo ng isang handog sa Panginoon: sinumang may kusang-loob na puso, ay magdala niyaon na pinakahandog sa Panginoon. . . .' [At sa gayon] ang mga anak ni Israel ay nagdala ng kusang-loob na handog sa Panginoon, lahat ng mga lalaki at babae na ang puso ay nagnanais magdala ng mga kagamitan para sa lahat ng uri ng gawain, na iniutos ng Panginoon sa pamamagitan ni Moises na gawin" (Exodo 35:4–29).

Walang pamimilit. Ipinaliwanag ang pangangailangan, at ang mga tao ay tumugon nang may pagkabukas-palad, nagdala ng higit pa sa sapat upang makumpleto ang gawain. Sa katunayan, kinailangan silang hilingin ni Moises na itigil ang pagdadala ng mga kaloob dahil mayroon silang higit pa sa sapat (Exodo 36:4–7)!

Gayundin, kapag ang mga pangangailangan ng ating simbahan ay inihaharap sa atin, mayroon tayong pagkakataong tumugon nang may kusang-loob na puso at kagalakan. Habang dinadala natin ang ating mga ikapu at handog, gawin natin ito nang may parehong diwa ng pagkabukas-palad, alam nating binigyan tayo ng Diyos ng pribilehiyong makilahok sa Kanyang gawain sa mundong ito.

Ang Handog—Isang Inihandang Kaloob

"Na siyang nagligtas sa atin at tumawag sa atin ng isang banal na pagtawag, hindi ayon sa ating mga gawa, kundi ayon sa kaniyang sariling layunin at biyaya na ibinigay sa atin kay Kristo Jesus bago pa man ang mga panahong walang hanggan." —2 Timoteo 1:9

Ang Handog ng Langit ay hindi bunga ng isang padalus-dalos na pag-iisip, isang emosyonal na panawagan, o isang padalus-dalos na tinawag na emergency meeting. Ito ay isang inihandang handog; isang handog na pinag-isipang mabuti, pinag-aralan, at pinaplano. "Ito ay isang pagbubunyag ng mga prinsipyo na mula pa noong walang hanggang panahon ay naging pundasyon ng trono ng Diyos" (Ellen G. White, The Desire of Ages, p. 22).

Ang plano ng Diyos ay hindi reaktibo—ito ay maagap, nakaugat sa walang hanggang karunungan at pag-ibig. Walang biglaang kaloob, walang padalus-dalos na tugon, walang padalus-dalos na inihanda, ang makakatagal sa pagdagsa ng kasalanan. Walang pagbabalik-tanaw, o pangalawang pagtatangka sa kaluwalhatian upang harapin ang problema ng kasalanan na matagal nang nag-aalburuto, ang magbibigay ng kredibilidad sa katayuan ng isang walang hanggang Diyos. Ang plano ng pagtubos ay matibay, sigurado, maayos, sapat, at walang hanggan.

Tungkol sa bisa ng "Handog mula sa langit," sinasabi: "Ngayon, sa kaniya na makapag-iingat sa inyo mula sa pagkatisod, at makapaghaharap sa inyo nang walang kapintasan sa harapan ng kaniyang kaluwalhatian na may labis na kagalakan, sa iisang matalinong Dios na ating Tagapagligtas, nawa'y ang kaluwalhatian, ang kamahalan, ang paghahari, at ang kapangyarihan, ngayon at magpakailanman. Amen" (Judas 24, 25).
Isang pribilehiyo natin na purihin Siya sa pamamagitan ng pagdadala sa Kanya ng isang handog na pinag-isipang mabuti at inihanda nang mabuti.

Isang Puso na Isinuko

"Sapagkat sa biyaya kayo'y naligtas sa pamamagitan ng pananampalataya; at ito'y hindi sa inyong sarili, ito'y kaloob ng Dios; hindi sa pamamagitan ng mga gawa, upang ang sinoman ay huwag magmalaki."
—Efeso 2:8, 9

Naghanda sina Julia at ang kanyang asawa ng isang magandang paglalarawan ng lungsod ng Bethlehem at ng Belen para sa isang pagtatanghal sa kapaskuhan. Habang pinagmamasdan niya ang sabsaban, labis siyang naantig sa kapakumbabaan ng kapanganakan ni Hesus. Ang Lumikha ng sansinukob, ang Tagapagligtas ng mundo, ay isinilang at inihiga sa isang mapagpakumbabang sabsaban, inialay ang Kanyang sarili bilang isang napakahalagang regalo sa sangkatauhan.

Nang gabing iyon, naghanda si Julia na ibalik ang kanyang mga ikapu at handog online, ibinalik ang 10% ng kanyang kita at isang kusang-loob na handog bago magbayad ng anumang mga bayarin. Sa kanyang kasabikan na unahin ang Diyos, aksidente niyang naibalik ang 100% ng kanyang suweldo bilang ikapu sa halip na ang nilalayong 10%. Noong una, naisip ni Julia, "Hindi ba't kamangha-mangha na maibigay ko ang 100% ng aking kita sa Diyos?" Sabi ni Pablo sa 2 Corinto 9:7: "Ang bawat isa sa inyo ay magbigay ayon sa ipinasiya ng kanyang puso na ibigay, hindi nang may pag-aatubili o dahil sa pamimilit, sapagkat iniibig ng Diyos ang masayang nagbibigay" (NIV).

Naitama ang pagkakamali ni Julia, at napawalang-bisa ang transaksyon. Masaya niyang naibalik ang nararapat sa Diyos.

Ibinigay ni Hesus ang 100%—ang Kanyang buhay, ang Kanyang pag-ibig, ang Kanyang biyaya—nang walang pag-aalinlangan. Bumaba Siya sa lupa, ipinanganak sa isang sabsaban, at nagpakumbaba para sa isang mundong lubhang nangangailangan sa Kanya. Bagama't maaaring hindi maibigay ni Julia ang 100% ng kanyang kita ngayon, maaari niyang isuko ang 100% ng kanyang kalooban at talento sa Diyos. Buong puso niyang maipapahayag, "Isinusuko ko ang lahat sa Diyos."

Habang dinadala natin ang ating mga ikapu at mga handog na pangako, tandaan na nais ng Diyos na magbigay tayo nang may kagalakan, nang may mga pusong isinuko sa Kanyang kalooban at upang isulong ang Kanyang misyon.

Ano ang "Handog na Pangako"?

""Ngunit sinasabi ko ito: Ang naghahasik nang kaunti ay aani rin nang kaunti; at ang naghahasik nang sagana ay aani rin nang sagana. Kaya't ang bawat isa ay magbigay ayon sa ipinasiya ng kanyang puso, huwag mabigat sa loob o dahil sa pangangailangan; sapagkat iniibig ng Diyos ang masayang nagbibigay." 2 Corinto 9:6, 7

Ang "Pangako" ay isang pangalang ginagamit para sa regular at sistematikong pag-aalay (naiiba sa kusang pag-aalay), kung saan:

- ·Ito ay itinuturing na mahalaga at may bisa gaya ng ikapu (Malakias 3:8–10).
- ·Ang sistema ay proporsyonal (batay sa porsyento).
- ·Ito ay ibinibigay bilang porsyento o proporsyon ng kita (Deuteronomio 16:17; 1 Corinto 16:1).
- ·Ang mananamba ang pipili ng porsyento ng kita na regular na ibibigay sa ilalim ng "Pangako" (anumang porsyento ay balido).
- ·Ang regularidad ng pagbibigay ay natutukoy ng regularidad ng natatanggap na pagpapala (ang kita).
- ·Dapat itong ibigay pagkatapos ng anumang kita (Kawikaan 3:9).
- ·Hindi ito inaasahan kapag walang kita (2 Corinto 8:12).
- ·Inihahandog ito ng mananamba kaagad pagkatapos magbigay ng ikapu, at bago magbayad ng anumang iba pang gastusin o ibigay
- ·ay tapos na (Kawikaan 3:9; Mateo 6:33).
- ·Ang dalas ng pagbibigay, porsiyento ng handog, at panahon ng bisa ng pangako ay dapat na mauna nang ipanata, ipangako, o ipasiya ng sumasamba (2 Corinto 9:7)

Paghahambing ng Ikapu, Pangako at mga Espesyal na mga Handog

“‘Nananakawan ba ng tao ang Diyos? Gayon ma'y ninakawan ninyo ako! Ngunit sinasabi ninyo, “Sa anong paraan ka namin ninakawan?” Sa mga ikapu at mga handog. Kayo'y isinumpa ng isang sumpa, sapagkat ninakawan ninyo ako, maging ang buong bansang ito. Dalhin ninyo ang lahat ng ikapu sa kamalig, upang magkaroon ng pagkain sa aking bahay, at huwag ninyo akong subukin,’ sabi ng Panginoon ng mga hukbo, ‘kung hindi ko bubuksan para sa inyo ang mga dungawan ng langit at ibuhos sa inyo ang pagpapala na walang sapat na silid upang tanggapin ito.’”–Malakias 3:8–10

Sa Malakias 3:8–10, ang mga ikapu at mga handog ay malinaw na inilalagay sa ilalim ng iisang sistema. Ipinahihiwatig nito na mayroong hindi bababa sa tatlong magkatulad na katangian para sa parehong ikapu at mga handog: (1) regularidad (ayon sa kita), (2) proporsyonalidad (isang proporsyon ng anumang kita), at (3) paghahatid (dinadala sa kamalig).

Sumasang-ayon din si Ellen G. White na ang mga ikapu at mga handog ay nasa ilalim ng parehong sistema. Binanggit niya ang katotohanan na kasama sa sistemang ito ang konsepto ng pagbibigay din ng mga handog bilang proporsyon ng kita: “Sa sistema ng Bibliya [isahan] ng mga ikapu at handog [kapwa sa ilalim ng parehong sistema] ang mga halagang binabayaran ng iba't ibang tao ay siyempre mag-iiba nang malaki, dahil ang mga ito ay proporsyonal sa kita (Counsels stewardship. 73).

Sa isa pang sipi, sinabi niya na ang handog na ito kasama ng ikapu ay hindi kusang-loob o boluntaryo kundi bahagi “ng ating obligasyon.” Ang kaisipang ito ay naaayon sa Malakias 3:8–10, na nagsasaad na ang hindi pagdadala ng handog na iyon ay itinuturing ng Diyos bilang kawalang-katapatan. Isinulat niya: “Ang bagay na ito ng pagbibigay ay hindi hinahayaang basta na lamang mangyari. Binigyan tayo ng Diyos ng tiyak na mga tagubilin tungkol dito. Tinukoy Niya ang mga ikapu at handog bilang sukatan ng ating obligasyon. At nais Niya na tayo ay magbigay nang regular at sistematiko (Counsels on Stewardship, p. 80).

Natutukoy sa pamamagitan ng dalas ng kita ng isang tao	Natutukoy sa pamamagitan ng dalas ng kita ng isang tao	Ito ay paminsan-minsan lamang.
Proporsyonal sa kita	Proporsyonal sa kita	Ayon sa impresyon ng damdamin o puso
Panghabambuhay	Panghabambuhay	Nangyayari sa sitwasyon (kapag inudyukan ng Espiritu)
Itinalaga ng Diyos (10%)	Pinili ng sumasamba (__%)	N/A
Hindi	Oo	N/A
Kamalig	Kamalig	Lugar na pinili ng mananamba
Lokal, rehiyonal, at internasyonal na saklaw (iminungkahi)	Lokal, rehiyonal, at internasyonal na saklaw (iminungkahi)	Pinili ng mananamba

Ang Tatlong Paraan ng Pagbibigay ng mga Handog

Ang Combined Offering Plan ay binoto bilang pagtataguyod at rekomendasyon ng General Conference sa plano ng pag-aalok sa Annual Council ng 2002 matapos ang isang rekomendasyon ng World Stewardship Summit ng 2001. Sinusuportahan nito ang lahat ng antas ng simbahan sa pamamagitan ng pagsasama-sama ng kabuuang pondong nakolekta sa isang pool. Ang mga pondo ay ipinamamahagi ayon sa isang pormulang inaprubahan ng bawat dibisyon ngunit sa loob ng mga sumusunod na porsyento: 50–60% para sa lokal na simbahan; 20% sa Pangkalahatang Kumperensya para sa mga pondo ng misyon, at 20–30% para sa gawaing misyon sa lokal na larangan. Ang mga dibisyong gumagamit ng planong ito sa kasalukuyan ay kinabibilangan ng: ECD, ESD, IAD, NSD, SAD, SID, SPD (Island Fields), SSD, SUD, WAD, MENAUM. Matuto nang higit pa tungkol sa planong ito dito: https://stewardship.adventist.org/combined-offering.

Calendar of Offerings

Sa Calendar of Offerings, ang orihinal na opsyon, iba't ibang destinasyon para sa mga handog ang itinataguyod tuwing Sabbath sa panahon ng pagsamba kasunod ng inaprubahang kalendaryo ng mga handog na ibinoboto ng komite ng General Conference bawat taon. Isang kalendaryo ng mga linggo ng bawat taon ang ibinubunot na may ilang mga handog na itinalaga nang naaayon. Humigit-kumulang 26 na handog sa Sabbath ang itinalaga sa lokal na simbahan, at ang iba ay inilalaan sa pagitan ng iba pang mga antas ng organisasyon o mga pagtatalaga ng simbahan sa lokal na larangan. Lahat ng mga handog na hindi nakalagay sa mga markadong sobre ay mapupunta sa handog ng araw na iyon. Mayroong anim na araw ng Espesyal na mga Handog para sa mga partikular na ministeryo. Ang mga dibisyon na nag-uugnay sa planong ito ay kasalukuyang kinabibilangan ng EUD, Israel Field, SPD, TED

Personal Giving Plan

Isinaayos ng Personal Giving Plan ang mga pangangailangang pinansyal ng simbahan sa tatlong kategorya (halos pareho ang tatlong kategoryang sakop ng Combined Offering Plan) at nag-aalok ng mungkahing porsyento ng kita ng miyembro na ilalaan sa mga ito. Ang mga ito ay:

Badyet ng Lokal na Simbahan (3–5%), na kinabibilangan ng mga bayarin, maintenance, insurance, mga gastusin sa pagpapatakbo ng paaralan, mga magasin para sa mga bata, mga kagamitan sa pagtuturo, mga suweldo ng mga kawani, at mga bulletin.

Badyet sa Paunang Halaga ng Kumperensya (1–2%) para sa edukasyong Kristiyano, lokal na ebanghelismo, Vacation Bible School, mga summer camp, mga magasin ng unyon, atbp.

Pandaigdigang Badyet (1–3%) upang suportahan ang mga pandaigdigang pangangailangan sa misyon ng simbahan gaya ng isinusulong sa inaprubahang Kalendaryo ng mga Handog. Ang mga handog sa Sabbath School ay tinatanggap at tinatrato sa parehong paraan tulad ng sa plano ng Kalendaryo ng mga Handog. Ang planong ito ay naglalaan din ng pagbibigay para sa mga espesyal na proyekto. Kasalukuyang iniuugnay ng NAD ang planong ito.

Isang Simpleng Gabay sa mga Pagbasa ng Debosyonal sa Offertory

Ang mga Debosyonal na Babasahin sa Offertory na nasa inyong mga kamay ang pinagmulan ng mga Debosyonal na Video sa Offertory. Ang mga dalawang minutong pang-edukasyon at pang-motibasyong video na ito ay nakaplanong ipalabas tuwing Sabado sa inyong simbahan, bago ang koleksyon ng mga handog. Maaari ninyong i-play o i-download ang mga dalawang minutong video (para sa taong ito at sa mga nakaraang taon) gamit ang QR code sa ibaba. Ang mga sumusunod ay mga tagubilin kung paano gamitin ang mga ito:

- ·Ang mga video ay ipapalabas sa simbahan bago ang pangongolekta ng handog.
- ·Hindi kasama rito ang panawagan o ang pangwakas na panalangin, na dapat ibigay ng taong nakatakdang mag-alok ng mga handog.
- ·Ang mga video ay maaari (at dapat) ding ibahagi sa pamamagitan ng social media o sa mga kongreso, programa ng kabataan, mga pagpupulong ng maliliit na grupo, mga pagpupulong ng kampo, mga lupon ng simbahan, mga Linggo ng Panalangin para sa Stewardship, atbp.
- ·Ang mga bidyo ay nairekord sa Ingles, ngunit ang bawat dibisyon o unyon ay pinahihintulutang isalin ang mga ito sa kani-kanilang iba't ibang wika o ipasadya ang mga ito gamit ang mga panrehiyong punto.
- ·Ang buong bidyo na may orihinal na soundtrack—walang voiceover/walang letra—ay makukuha rin, kapag hiniling, sa mga dibisyon at unyon nang walang bayad mula sa General Conference Stewardship Ministries Department.
- ·Dapat maabisuhan ang mga lokal na pastor ng simbahan at mga direktor ng mga ministeryo ng pangangasiwa tungkol sa mga video at kung paano i-download at ibahagi ang mga ito sa kanilang mga simbahan, lalo na bago ang pangongolekta ng mga handog.

> Ang pera ay isang eksaktong tagapagpahiwatig ng tunay na karakter ng isang (tao). Sa buong banal na kasulatan, mayroong isang nakakatakot na ugnayan sa pagitan ng pag-unlad ng karakter ng isang (tao) at kung paano (nila pinangangasiwaan) ang kanilang pera.”—Richard C. Halverson

Tungkol sa Awtor

Si Johnetta B. Flomo ay nagtrabaho sa Stewardship Ministries Department nang mahigit 25 taon. Kasalukuyan siyang nagsisilbi bilang Assistant Editor para sa mga Publikasyon at Senior Editorial Assistant sa departamento. Siya ay may Bachelor’s Degree sa Arts and Humanities, pati na rin ang Master of Professional Studies na may diin sa Publishing at Master of Arts sa Organizational and Global Leadership na may pagbibigay-diin sa Social-Emotional Learning.

Si Johnetta ay isang masipag at mahusay na manunulat na nakapagsulat na ng 14 na aklat. Siya rin ay may natatanging talento sa pagkukuwento at nasisiyahang magbahagi ng mga kuwentong hango sa kanyang mga karanasan sa buhay, paglalakbay sa pananampalataya, at paglilingkod sa ministeryo. Sa pamamagitan ng kanyang mga isinulat, hangad niyang magbigay ng inspirasyon, lakas ng loob, at makabuo ng makabuluhang ugnayan sa ibang tao.

Kasal siya kay John T. Flomo, at magkasama silang biniyayaan ng pitong anak at 11 apo